

**WAAROM ONZE JONGENS HET MOEILIK KRIJGEN IN
BRAZILIË / AANWEZIGHEIDSPlicht RIET NAAR BASIS-
SCHOOL / JAN KEES MAAN OVER ZIJN 'HOTEL HFML'**

nummer 10 / jaargang 14 / 27 mei 2014

WOXXE

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

SINDS 1992

Ooglaseren
in Nijmegen!

Studenten-
korting
20%

Bel ons voor info:
024 3604747

Excimer
LASER CENTRUM NIJMEGEN

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

MEDILEX
ONDERWIJS | organiseert kennis voor professionals

CONGRES
Help: ik studeer!

Begeleiden van
studenten met
psychische problemen

Wanneer:
Woensdag 8 oktober

Programma en inschrijven:
www.medilexonderwijs.nl/help

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte; ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde
vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

 **RESTAURANT
VALDIN**

Afstudeerborrel of promotiefeest?
Valdin maakt van uw borrel of receptie een
groot succes!

Lekker hapje eten?
Keuzemenu's vanaf € 19,50 p.p.
Uitgebreide lunch- en à la carte kaart

Al plannen voor Pinksteren?
www.valdin.nl

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T 024-3556902 | info@valdin.nl

Taal
verbindt.

In'to Summer Courses

Korte taalcursussen in augustus

- Duits
- Frans
- Italiaans
- Engels
- Spaans
- Portugees
- Chinees
- Nederlands

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud **in'to** Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 10 05/2014 INHOUD

p. 8 / **WETENSCHAP** /

Voetbal als 'way out' voor Braziliaanse kinderen

P. 18 / **INTERVIEW** / Jan Kees Maan roept
controverse op

P. 24 / **ONDERWIJS** / Aanwezigheidsplicht, pikken
we dat?

P. 28 / **PORTRETTE** / Soldaatje spelen, maar
dan anders

EN VERDER / P. 4 / **NIEUWSFOTO** / P. 6 / **DIT WAS
MEI** / P. 16 / **UNDERGROUND** / P. 23 / **GEDICHT** /
P. 32 / **CULTUUR** / P. 38 / **CAMPUS** / P. 40 / **HUISELIJKE
KRINGEN**

P. 8

P. 18

P. 24

P. 28

Illustratie cover: Roel Venderbosch

RE DAC TIO NEEL

ENGELS

Alsof de radiozender niet goed is afgesteld. Maar je wilt het gesprek toch volgen. Verkrampt zat ik begin mei in de Stevenskerk. Pas toen Neelie Kroes het woord nam – zij kreeg de Vrede van Nijmegen Penning – kon ik ontspannen. Háár Engels kwam er wel vloeiend uit. Geen gekraak meer op de lijn. Godzijdank. De rector, de burgemeester en de oud-minister van Buitenlandse Zaken (!) die haar waren voorgegaan, spraken over hoe belangrijk internationale samenwerking wel niet was. Leer dan fatsoenlijk Engels, kon ik alleen maar denken. Hun uitspraak was zó belabberd. Het leidde af, het gaf de heren weinig geloofwaardigheid. Toen kwam Neelie. Ik vond haar al een gaaf wijf, nu is ze mijn held.

De Europese verkiezingen zijn net geweest, het WK voetbal staat op de stoep. De Braziliaanse ambassadeur komt naar de universiteit en Nijmegen werft actief studenten in het grootste land van Zuid-Amerika. Lang leve de internationalisering. Maar jongens, doe wat aan je Engels.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

 www.facebook.com/voxweb.nl

 @voxnieuws

**GEEF DE CAMPUS EEN
CULTUURCENTRUM**

Opinie / p.34

RADBOUD ROCKS

IJzig koud was het, voor een avond in mei. Toch bezochten 3200 studenten en medewerkers het campusfestival Radboud Rocks op 15 mei. Miss Montreal bracht warmte. Als hoofdact liet ze het publiek dansen en meezingen. Radboud Rocks was de 'afterparty' van de 91ste diesviering. In de ochtend kwam bisschop Antoon Hurkmans naar de campus om de eucharistie-

viering in de Studentkerk bij te wonen. Hij waarschuwde voor teveel neo-liberalisme en riep universiteitsbesturen op te werken vanuit liefde en openheid. In de Vereniging kreeg oud-bisschop van Canterbury Rowan Williams 's middags een eredoctoraat uitgereikt.

Foto: Gerard Verschooten

DIT WAS MEI

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

'De staat van de universiteit' luidde de titel van het debat deze maand waarin studenten en

wetenschappers zich bogen over het guurder wordende klimaat binnen de universiteiten. Onderwijs en onderzoek staan onder druk van tijd en prestatienormen, en een uitweg uit de hogedrukpan dient zich niet zomaar aan.

Het is niet alleen de universiteit die onder druk staat, het probleem doet zich overal voor en zelfs een voor mij laatste bastion van rust en reflectie heeft er kennelijk aan moeten geloven. Op de avond van 4 mei mengde ik me ook dit jaar onder het publiek op het Traianusplein bij de Waalbrug, om deel te nemen aan de jaarlijkse dodenherdenking. Het wat zoutloze praatje van burgemeester Hubert Bruls was tot daar aan toe, erger was het kennelijk aangescherpte draaiboek van de kranslegging. Waarvoorheen vertegenwoordigers van allerhande organisaties om beurten een krans mochten leggen, werd het nu raadzaam geacht de organisaties te bundelen. Niet langer loopt nu het college van bestuur van de Radboud Universiteit naar voren voor de krans, of het bestuur van Carolus Magnus, of een van die tientallen andere clubs die de bezoekers zo'n aardige staalkaart

bieden van actief Nijmegen, nee: dit jaar riep de spreekstalmeester 'het onderwijs en aanverwante organisaties' naar voren, met aan het einde, godbetert, een uitnodiging aan 'de overige organisaties' om een krans te leggen. Waarom die haast? Het sinds jaar en dag groeiend aantal bezoekers – het gezelschap bij het plein oogt werkelijk indrukwekkend – doet niet vermoeden dat er klachten zijn over de tijdsduur in de voorgaande edities. Zelfs jongeren blijven komen, iets dat het organiserend comité te denken had mogen geven. Kennelijk heerst de gedachte dat ingespeeld dient te worden op een nieuwe cultuur om levensvatbaar te blijven, wat die ook moge zijn, waar een verdediging van het vertrouwd bastion op haar plaats is. Door eigenstandig die traditie neer te halen, waardoor zelfs een herdenking kan ontfaan in een haastklus, schaarde de organisatie zich gemakzuchtig in een maatschappijbeeld waar zappen de norm wordt: dat is geen lippendienst aan die norm, maar medeplichtigheid. Terwijl juist organisaties waarin reflectie de levensvoorwaarde is, die norm moeten blijven kritiseren. Het Stedelijk 4 & 5 mei comité Nijmegen bijvoorbeeld. En de universiteiten.

GETWEET

Heino Falcke (@hfalcke): Scientific workshop these days = opportunity for group of scientists to get together, sit in lecture room and read emails undisturbed

IN HET NIEUWS

SUPERHELD Is 'Iceman' Wim Hof, de man die in zijn korte broek de Kilimanjaro opbanjerde, een uit een stripboek weggelopen superheld? Of is door gebruik te maken van zijn meditatietechnieken boven de Poolcirkel op blote voeten een halve marathon lopen ook voor ons gewone stervelingen weggelegd? Het laatste, in principe, zo blijkt uit onderzoek door wetenschappers van het Radboud-umc. Proefpersonen die een intensieve training door Hof ondergingen, wisten hun immuunsysteem beter te reguleren dan een controlegroep.

SUPERHELD II Psychologiestudent Felix Frehe nam deel aan de studie en werd dus getraind door Hof. In twee busjes reden de proefpersonen naar een boerderij in Polen. Frehe: "Alles was wit, het was min vijftien graden overdag." Tijdens de vier dagen in de Poolse kou zwom hij onder ijs, lag hij een half uur in de sneeuw en beklom hij een berg... in zijn blote bast. "Je wordt een soort oermens", zei hij tegen Vox.

NEELIE Neelie Kroes (72) is oud genoeg om bier te bestellen. En sinds ze de Vrede van Nijmegen Penning heeft ontvangen, kan ze dat gelukkig ook bewijzen, zonder verder privacygevoelige gegevens weg te geven. Hoogleraar Digital Security Bart Jacobs haalde een grapje uit met de Nederlandse Eurocommissaris, door haar een IRMA-kaart te geven. Dat is een nieuwe, net ontwikkelde identiteitskaart waarmee je alleen de noodzakelijke gegevens – als je een biertje bestelt alleen je leeftijd – weggeeft. Veel heeft 'nikkelen' Neelie, een voorvechtster van vrij internet en privacybescherming, er nog niet aan. De kaart zit nog in de testfase.

BOVEN HET MAAIVELD

VOOR
 DAGELIJKS
 NIEUWS:
 VOXWEB.NL

THUIS Niet iedereen voelt zich thuis op de campus, blijkt uit een notitie van de Universitaire Studentenraad (USR). Christenen, moslims, homo's en studerende moeders geven aan bang te zijn voor negatieve reacties, met name tijdens de introductie. Het zou goed zijn als de universiteit introgroepjes stimuleert aandacht te besteden aan een open sfeer, vindt de studentenraad.

BATA Aan de 42ste Batavierenrace deed een recordaantal lopers mee. 8614 deelnemers schreven zich in voor de estafeteloop van Nijmegen naar Enschede. Het Nijmeegse RU/HAN-team, vorig jaar winnaar van de studentenwedstrijd, wist de titel helaas niet te prolongeren. Dat werd tweede.

Foto: Bert Beelen

CULTUURCENTRUM Nu we het toch over notities hebben: de werkgroep Studeren op de Campus heeft een rapport geschreven. De aanbevelingen? Een campussupermarkt, meer ruimte voor informeel overleg, door studieverenigingen bestierde huiskamers en eventueel een cultuurcentrum. Het college van bestuur geeft overigens aan dat het cultuurcentrum geen prioriteit heeft (zie pagina 34), met de andere aanbevelingen gaan de leden enthousiast aan de slag.

KORTMANN Rector magnificus Bas Kortmann legt in oktober 2014 zijn functie neer. De jurist die sinds 2007 de universitaire gezamenlijke vergadering nog wel eens leuk maakt met een kwinkslag, gaat zich als hoogleraar richten op het schrijven van een handboek faillissementsrecht.

BEZUINIGING Het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis (CPG) bevindt zich wederom in een benarde positie. Het CPG werd vorig jaar al geconfronteerd met een flinke bezuiniging, opgelegd door het ministerie. Geldschietters brachten op het laatste moment redding. Maar het is onvoldoende om het centrum in deze vorm overeind te houden. Er is al meerdere jaren sprake van tekorten, die zijn aangevuld door de universiteit. Dat houdt op: drie van de negen onderzoekers zullen het veld moeten ruimen.

EUROPA De Europese verkiezingen kregen natuurlijk ook aandacht op de campus. Nijmeegse wetenschappers ontcrachtten in een manifest zeven clichés over de Europese Unie. Frans Timmermans, PvdA-politicus, minister van Buitenlandse Zaken én Radboud-alumnus, verdedigde zijn roosrode clubkleuren. En met succes, gezien de eclatante overwinning van de PvdA / Jammer voor Timmermans pakte het anders uit, getuige de pijnlijke nederlaag die zijn partij leed (Doorhalen wat niet van toepassing is, Vox lag bij de drukker toen de uitslag bekend werd gemaakt).

WAARVAN AKTE

“Het [een liefdesrelatie] moet perfect zijn, op alle denkbare vlakken, ofwel vrijblijvend, zodat je kunt uitkijken naar een betere partner.”

Neurowetenschapper Jeroen van Baar over het liefdesleven van de prestatiegeneratie, op 3 mei in *De Morgen*.

Foto: Gerard Verschooten

Zoveel Nijmeegse raadsleden hebben een diploma van de Radboud Universiteit. De nieuwe gemeenteraad telt 39 leden, dus van een fraaie afspiegeling van de Nijmeegse bevolking is geen sprake. Vox achterhaalde de opleidingshistorie van de lokale politici. Samen met één raadslid dat elders haar universitaire graad haalde en nog acht politici met een hbo-diploma, komt het aantal hoog opgeleide raadsleden op 33, zo'n 84 procent. Ook de studie-achtergrond is oneerlijk verdeeld. De raad telt liefst veertien alfa's en zeventien gamma's, met als favoriete studies geschiedenis en politicologie. Kijkend naar de toenemende complexiteit van het raadswerk op financieel en juridisch vlak stelt de samenstelling nauwelijks gerust: de raad telt één econoom en één jurist.

Laura de Vaan

De gemeente riep haar onlangs uit tot beste Nijmeegse sporter met een beperking van het jaar. En dat terwijl handbikester Laura de Vaan (33) niet eens in Nijmegen woont (ze woont in Den Bosch). “Maar ik ben lid van een Nijmeegse sportvereniging, dat is wat telt. En ik ben ook nog bezig met mijn proefschrift hier aan de universiteit.”

De Vaan is trots op haar nieuwe titel, niet in het minst omdat de Nijmeegse concurrentie best groot is - bijvoorbeeld van rolstoeltennissers Marjolein Buis. Maar ze kon er niet bij zijn toen de onderscheiding werd

uitgereikt. Terwijl haar zusje en moeder de honneurs waarnamen in het stadhuis, fietste ze datzelfde weekeinde in Italië voor de wereldbekerwedstrijden.

Met succes. Ze won twee gouden plakken: voor de tijdrit en de wegwedstrijd. Ze heeft zich daarmee geïnclassificeerd voor de wereldkampioenschappen in augustus in de VS. Tussendoor probeert ze tijd vrij te maken voor haar proefschrift. “Ik ben begonnen aan het schrijven van mijn laatste artikel.”

OVER, RIO & ROMÁRIO

Brazilië mag dan aan de andere kant van de wereld liggen, echt ver weg is het niet. In Nijmegen houden verschillende wetenschappers zich bezig met de zevende economie van de wereld. En met voetbal. Vox speurde ze op in de jungle van faculteiten die zich Radboud Universiteit noemt. Weet je eindelijk waarom voetbal zo'n *big deal* is in Brazilië.

Tekst: Joep Sistermanns / Illustraties: Roel Venderbosch

KROTTENWIJKEN Joshua Birchall werd geboren in Amerika en deed onderzoek in Brazilië, waar een deel van zijn familie nog steeds woont. Aan de Radboud Universiteit behaalde hij onlangs zijn doctoraat in Zuid-Amerikaanse inheemse talen. Hij legt uit waarom arme Brazilianen boos zijn op de overheid.

“In Brazilië zijn nog veel voorzieningen onderontwikkeld. Denk aan onderwijs en gezondheidszorg. Desondanks investeert de overheid miljoenen in stadions, vliegvelden en wegen. Er is geen geld voor leraren, maar wel voor een wereldkampioenschap. De Braziliaanse overheid plaatst mensen uit de favela's (krottenwijken) over naar plekken buiten de stad. Ik doel niet op het Police Pacification Unit program, of op het verdrijven van bendeleden, maar op de relocatie van grote groepen mensen. De krottenwijken zijn slecht voor de beeldvorming, denkt de regering. Het zijn achterstandsbuurten, gebouwd onder bruggen of op heel steile heuvels en ze zien er niet erg gelikt uit. De arme mensen kunnen daar echter niets aan doen: Brazilië heeft van oudsher een feodaal systeem waarbij een kleine groep rijken vrijwel alle vruchtbare, bewerkbare grond bezit. Voor de arme Brazilianen blijft niets over. Het overplaatsen van de armen betekent dat ze massaal in dezelfde saaie, grijze huisjes worden gestopt, buiten de stad en buiten het oog van de WK-toeristen. Tegelijkertijd zijn veel van de mensen die weg moeten uit de favela's juist afhankelijk van de stad. Het zijn schoonmakers

en bouwvakkers of ze werken in de horeca. Ze moeten voor hun werk in Rio of São Paulo zijn, maar aan transport zijn ze al een paar euro per dag kwijt – het openbaar vervoer is in Brazilië niet goedkoop. En als je dan bedenkt dat zo iemand gemiddeld tweehonderd euro per maand verdient... De regering zal zeggen dat ze de mensen in de favela's helpt, maar niets is minder waar.

Wat de toeristen niet weten, is dat Brazilië de rijke cultuur die zo wordt gewaardeerd juist dankt aan de Brazilianen uit de favela's. Wie aan Brazilië denkt, denkt aan drie dingen: carnaval, voetbal en muziek. De armen zijn de motor achter het carnaval en veel muziek komt uit de krottenwijken; samba, drummuziek, pagode, chorinho. Toch probeert de overheid de favela's weg te moffelen. Geen wonder dat iedereen boos is.”

FYSIEK Dick Thijssen is fysioloog aan het Radboudumc. Hij is gespecialiseerd in cardiovasculaire fysiologie en beweging. Onze jongens krijgen het zwaar in Brazilië, voorspelt hij.

“Nederlands speelt tegen Spanje in Salvador, tegen Australië in Porto Alegre en tegen Chili in São Paulo. De gemiddelde temperatuur op het moment van de wedstrijd is respectievelijk 30, 20 en 25 graden. Voor onze voetballers een topwedstrijd kunnen spelen bij 25 à 30 graden en een hoge luchtvochtigheid, moet hun lichaam wennen. De lichaamstemperatuur zal sneller stijgen dan onder koelere omstandig-

heden, waardoor de prestatie sneller afneemt. Het lichaam kan zich binnen enkele dagen aanpassen. Doordat je sneller zweet, je huiddoorbloeding effectiever wordt en je bloedvolume stijgt, zal je lichaam minder snel opwarmen. Deze aanpassingen duren normaal gesproken een aantal dagen, maar die tijd is er nauwelijks – de wedstrijden worden immers kort na elkaar gespeeld. Fysiek heel zwaar, dus.

Voordeel is dat iedereen daar last van heeft. Of je nou Messi bent of Clasie, die acclimatisering is voor iedereen moeilijk. Alleen de spelers die tijdens het seizoen onder vergelijkbare omstandigheden spelen, zoals die in de Braziliaanse liga, hebben misschien een voordeel. Zij hoeven minder te wennen en kunnen hun lichaam naar verwachting sneller maximaal belasten. Gelukkig voor ons speelt de overgrote meerderheid van het Braziliaanse team bij een Europese club.

De voorbereiding voor en tijdens het WK is cruciaal. Zo helpt het om van tevoren te trainen onder de omstandigheden van de wedstrijd. En er zijn allerlei manieren om het lichaam zo goed mogelijk te koelen: ademende kleding, icepacks, *ijslurry*.

Het belang van een goede voorbereiding werd enkele jaren geleden nog bevestigd. Argentinië speelde in 2009 tegen Bolivia, een niemendalletje in voetballand, maar verloor toch met met 6-1. De wedstrijd werd gespeeld in La Paz, op bijna vierduizend meter hoogte. Ook aan de hoogte moet het lichaam enkele dagen wennen. De Argentijnen kwamen aan en werden twee dagen later al op het veld gezet, tegen Bolivianen die vrijwel allemaal gewend waren om te leven en te voetballen onder deze omstandig-

heden.

De Argentijnen, inclusief Messi en Tevez, maakten geen schijn van kans en werden getraakteerd op een historische nederlaag.”

CORRUPTIE Bart-Jaap Verbeek heeft een master in Sociale geografie en Latijns-Amerika studies. Als promovendus bij politologie doet hij onderzoek naar Europees investeringsbeleid en het verzet hiertegen van Zuid-Amerikaanse landen. Waarom de Brazilianen het WK niet willen.

“In het begin van de 21ste eeuw ging in Brazilië een linkse wind waaien. Luiz Inácio da Silva, een van de leiders van de nieuwe socialistische beweging, werd in 2002 tot president verkozen. ‘Lula’ was zelf ooit arbeider. Niet elitair en dus geliefd. Lula zette Brazilië op de kaart, zorgde voor economische groei en sociale programma’s – zo kwam hij met de *bolsa familiar*, het ‘zakcentje’, om de zwakkeren te helpen. Veertig miljoen mensen kwamen dankzij Lula uit de armoede: hij was alom geliefd, de nationale held. Maar na verloop van tijd vertoonde zijn reputatie scheurtjes. Bekend werd dat Lula banden had met Iran, met Chavez en met Castro. En naarmate zijn partij langer aan de macht was, ontstond er corruptie. In 2005 raakte Lula verwickeld in een gigantisch schandaal – hij zou parlementsleden hebben omgekocht – en onder

zijn opvolger ging het een stuk minder goed met Brazilië. President Rousseff, ook van de arbeiders-

partij, was veel pragmatischer ingesteld en richtte zich meer op de buitenwereld. Er werd niet meer alleen gehandeld met Zuid-Amerikaanse landen en de Braziliaanse economie werd veel minder afgeschermd. Onder Rousseff steeg de werkloosheid, nam de inflatie toe en werd het beleid minder sociaal. Het Braziliaanse volk werd onrustig.

Onder deze omstandigheden wordt gigantisch veel geld gepompt in het duurste WK ooit. Maar waar komt dat geld vandaan? Brazilië moet lenen, belastingen verhogen en overheidsdiensten duurder maken. Mensen gaan de straat op, de protesten verspreiden zich als een olievlek. De nieuwe middenklasse vecht voor haar nieuwverworven sociale status.

Terwijl de president zegt dat meer geld gaat naar onderwijs, verrijst in de Amazone een stadion van ruim 200 miljoen euro. Voor de mensen die weinig te besteden hebben, is dat heel pijnlijk. Het WK past in het beeld dat de regering naar buiten wil brengen: Brazilië als wereldmacht. Maar de miljoenenbevolking ziet dat anders.

De vraag is wat er gebeurt als het WK straks begint. Vorig jaar zag je al protesten tijdens de Confederations Cup. Brazilië is een ontzettend voetbalgek land, misschien zelf hét voetbalgekke land, maar zelfs die Brazilianen zeggen dat ze het WK niet willen. Een icoon als Pelé

wordt uitgejouwd als hij oproept tot verzoening! Het wordt een spannende tijd.”

RIJK Ana Marquez promoveert aan de managementfaculteit. Ze onderzoekt *leadership versus sustainability* en legt uit waarom voetbal zo diep geworteld zit in de Braziliaanse cultuur.

“In Brazilië kunnen veel kinderen niet naar een goede school. Veel publieke scholen stellen niets voor, dus als je geen geld hebt voor een privéschool en opgroeit in een achterstandswijk, heb je nauwelijks mogelijkheden om rijk en succesvol te worden. Er is echter één manier om het toch te maken: via voetbal. Braziliaanse kinderen dromen ervan om ooit prof te worden en ze trainen er dagelijks voor. Ze hebben weinig nodig om te kunnen voetballen: een oude bal of een blikje is genoeg. Ze dromen van een beter leven en zien hoe andere jongens uit de favela's het hebben gemaakt. Neem Romário: hij is een van de beste voetballers ooit en groeide op in een sloppenwijk in Rio. Brazilianen houden dus om meerdere redenen van de sport. Men vindt het een geweldig spelletje, maar het vormt ook een *way out*.”

RELIGIE Christoph Hüenthal is professor in de systematische theologie. Hij houdt zich onder meer bezig met de normen en waarden binnen de sport en onderzoekt hoe sport een bijdrage kan leveren aan de kwaliteit van het leven. Maar voetbal is geen religie, stelt hij.

“Wat er gebeurt tijdens een voetbalwedstrijd, is een weerspiegeling van het ‘echte leven’. Je kunt trainen en je voorbereiden, maar als de wedstrijd eenmaal is begonnen, gebeuren er altijd dingen waar je geen invloed op hebt. Je hebt het niet in de hand.

Aan de ene kant is sport de belichaming van het levensdrama – sporters ervaren het letterlijk als ze verliezen. Aan de andere kant is het een manier om het gewicht van het reële leven van je af te schudden. Historicus en cultuurfilosoof Johan Huizinga (1872-1945, red.) spreekt van de dubbelheid van de spelende mens: door te sporten ontsnappen we even aan het leven en tegelijkertijd spelen we het leven na. Voeg daar een spelelement aan toe plus het feit dat sport collectief wordt beleefd en je hebt iets heel belangrijks.

Voetbal vergelijken met religie vind ik wat overtrokken. Het heeft er wel wat van weg soms, dat is absoluut waar – bij sport in het algemeen en

zeker bij voetbal ontstaat steeds meer een groepsbeleving die je ook bij gelovigen ziet. Sportwedstrijden worden collectief beleefd, in stadions en voor de tv. Mensen verafgoden hun club (Schalke: ‘*Meine Religion!*’) of beschouwen hardlopen als hun nieuwe geloof. Het is een bepaalde overgave die je ook ziet in kerken, moskeeën en synagoges. De sport krijgt een religieus karakter. Maar als theoloog moet ik kritisch zijn. Voor een religie is echt meer nodig.”

DRUGSBENDES Anke Janssen doet de master *Globalisation, migration and development* van sociale geografie. Haar masterscriptie gaat over de veiligheid in de favela's van Rio. De vraag is: hoe blijven de krottenwijken achter na het WK?

“In de favela's wonen duizenden Brazilianen die bijna niets hebben. Armoede is echter niet het enige probleem: de favela's worden in de regel gerund door drugsbendes, die niet alleen elkaar bestrijden, maar ook de bewoners controleren. Ze zijn er de baas. Tussen 1978 en 2000 zijn 49.900 mensen vermoord in de favela's van Rio. Jaarlijks sterven er gemiddeld meer mensen dan op de Gazastrook.

Toen Brazilië in 2007 het WK kreeg toebedeeld, en later ook de Olympische Spelen van 2016, werd besloten dat de veiligheid een boost moest krijgen. De regering introduceerde het Police Pacification Unit program. Pacificatie staat hier voor ‘overname van territorium’. Het werkt in twee stappen: eerst vallen militairen de wijken binnen om de drugsbendes te verdrijven. Daarna neemt het pacificatieprogramma het over. Officieren zijn 24 uur per dag aanwezig: ze controleren de buurten, fouilleren de bewoners en drukken het geweld de kop in. Het plan lijkt te werken, want de hoeveelheid incidenten is afgenomen. De vraag is: hoe lang blijft het veilig? Waar gaan de drugsbendes heen? Iemand die al zijn hele leven drugs verkoopt, zal toch niet ineens buschauffeur worden?

Interessant is te volgen hoe het de favela's vergaat na het WK. De pacificatie doet erg denken

aan een promotiestunt van de overheid. Als de wijken worden binnengevallen, krijgen alle wereldmedia een uitnodiging om te komen kijken. Het programma wordt mede gefinancierd door Coca Cola – een grote sponsor van het IOC en FIFA – en de Braziliaanse oliemagnaat Eike Batista. Dat wekt de indruk dat de bewoners van de favela's toch niet het hoofddoel zijn van de campagne.” *

BRAZILIAANSE AMBASSADEUR NAAR DE CAMPUS

Op dinsdagavond 3 juni komt de Braziliaanse ambassadeur Piragibe dos Santos Tarragô naar de Radboud Universiteit. Op uitnodiging van het Soeterbeek Programma gaat hij in gesprek met filosoof Paul Bakker. Thema: de economische ontwikkeling van Brazilië.

Opgeven kan via ru.nl/soeterbeekprogramma/agenda

ONZE 11

Braziliaanse vrouwen lopen niet de hele dag rond in hun bikini en het nationale elftal mist talent. In aanloop naar het WK voetbal in juni vertellen elf Radboud-Brazilianen over hun land en de verschillen met Nederland.

Tekst: Jolene Meijerink en Joep Sijstermans

25

NATHÁLIA
SAFAR

Nathália is masterstudent moleculaire levenswetenschappen: "Brazilië is mijn thuis, het is de plek waar mijn vrienden en familie wonen. Ik ben daar opgegroeid. Als Nederlanders naar het WK afreizen, moeten ze een aantal dingen zeker doen. Ben je in Rio of Bahia, bezoek dan de mooie stranden. Drink kokosmelk of neem een *tapioca* of *acarajé*. En als je naar Minas Gerais gaat, geniet dan van het lekkere eten. Probeer *pao de queijo* (kaasballetjes) en *feijai tropeiro* (bonen). Of ga naar een van de grote vleesrestaurants. Het is allemaal lekker."

Nathan is postdoc bij het departement van Aquatic Ecology and Environmental Biology: "Het Braziliaanse voetbalelftal is helemaal niet zo goed dit jaar. Sterker nog: het is het zwakste team dat we in twintig jaar hadden. Veel toppers zijn gestopt na het wereldkampioenschap van 2010. Neymar is nog het enige grote talent. Hij is goed, maar dit wordt zijn allereerste WK. Gelukkig hebben we wel een heel goede trainer. Felipão (Louis Philippe Scolari, red.) heeft veel ervaring en kan de spelers als geen ander motiveren. Wie weet maakt hij ons weer kampioen! Werken aan een Nederlandse universiteit is anders dan aan een Braziliaanse. De organisatie is goed en de wetenschappers zijn sterk gekwalificeerd. De budgetten voor onderzoek zijn veel hoger."

Ana is promovendus aan de managementfaculteit: "Dat Braziliaanse vrouwen de hele dag in hun bikini lopen, is een groot misverstand. Of dat alles maar mag in ons land. Het is niet altijd feest! Ook niet bij ons. Op de één of andere manier denken Europese toeristen dat ze overal mee weg komen, maar zo werkt het niet. Je kunt niet zomaar iedereen zoenen en als je naakt op het strand gaat liggen, word je opgepakt. Veel toeristen zien Brazilië als Fantasieland en dat loopt dikwijls fout af. Mijn belangrijkste advies aan Nederlandse WK-toeristen is dan ook: gedraag je, zoals je dat ook zou doen in je eigen land!"

MEER BRAZILIAANSE STUDENTEN NAAR NIJMEGEN

Dankzij een enorm beurzenprogramma van de Braziliaanse overheid (Science Without Borders) volgens steeds meer Braziliaanse studenten een programma aan westerse universiteiten, meestal een bachelorjaar. Deze maand werden de aantallen bekend voor de nieuwe lichting, met voor de Radboud Universiteit een opmerkelijke score van 29 nieuwe studenten, afkomstig uit heel Brazilië. Vorig jaar waren dat er nog 12. De nieuwe lichting volgt vanaf september Engelstalige programma's aan met name de geneeskunde- en de bèta-faculteit, een scheefgroei die te maken heeft de speciale oriëntatie van het Braziliaanse beurzenprogramma. De instroom van Brazilianen smaakt naar meer, te meer daar het eerste dozijn Brazilianen het heel goed deed. De universiteit gaat haar inspanningen – het verspreiden van folders en het bezoeken van beurzen – verder uitbreiden, nu ook met het oog op de instroom van Braziliaanse masterstudenten.

Paulo Gabbai-Armelin is promovendus bij het Radboudumc: "Waarom Brazilië de ultieme voetbalambassadeur is? Kijk naar de geschiedenis die we hebben in de sport. Pelé, Ronaldo, Romário... het zijn maar een paar van de vele talenten die mijn land heeft voortgebracht. Ik weet zeker dat het kampioenschap in Brazilië een van de grootste en vrolijkste bekerwedstrijden in de geschiedenis zal zijn. Wij Brazilianen weten als geen ander hoe we een feestje moeten bouwen. Daarnaast hebben we heerlijke snacks die heel goed te combineren zijn met een biertje of *caiparinha*. Onder andere *coxinha*, *calabresa* *acebolada* en *amendoins*. Ik geef je alleen de namen in het Portugees. De betekenis leer je wel als je de snacks bestelt."

29

JOSHUA
BIRCHALL

Joshua was promovendus aan de letterenfaculteit: "Nederlanders zijn terughoudender dan Brazilianen. In Brazilië kun je in de rij bij de supermarkt aan de praat raken met iemand en drie uur later bij hem thuis zitten op de verjaardag van zijn moeder. Mocht je naar Brazilië gaan voor het WK, probeer die openheid dan te accepteren: het zal je verblijf veel leuker maken. Oh, en leer een beetje Portugees. Brazilië is niet zoals Europa, waar iedereen Engels spreekt. De Braziliaanse mensen zijn gelukkig wel geduldig. Ze zullen hun best doen om jouw Portugees te ontcijferen."

31

THIAGO AUGUSTO
BORGES RODRIGUES

Thiago rondde de master Water, Wetlands, and Marine Resources Management af: "Mijn Nederlandse vriendin zag een documentaire over Brazilië. Ze verbaasde zich over de diversiteit van het land. Ik vertelde haar dat de media een verkeerd beeld schetsen. Brazilië als een wild, exotisch en gevaarlijk land. Dat Brazilië dit jaar gastland is van het WK, betekent een grote verantwoordelijkheid. De hele wereld krijgt een kijkje in onze keuken. Voor mij is dit een kans om al mijn buitenlandse vrienden te laten zien hoeveel moois Brazilië te bieden heeft."

36

THAÍS DALLABONA
DOMBROSKI

24

DANIEL
GOMEZ

Daniel is promovendus bij het Donders Instituut: "Ik houd van Brazilië zoals je van een kind houdt. Als het stout is, ben je boos en teleurgesteld. Als het iets goed doet, ben je trots. Maar wat er ook gebeurt, het blijft je kind en de liefde is onvoorwaardelijk. Ik hoop dat WK-toeristen niet alleen naar de voetbalwedstrijden gaan, maar ook het land verkennen. Voetbal is in Brazilië een feest waarbij iedereen samenkomt. De dagen dat het Braziliaanse team speelt, zijn ook nationale feestdagen en dan heeft iedereen vrij. Ik ga zelf naar twee wedstrijden. Helaas zie ik het Braziliaanse elftal niet spelen, maar ik ga wel naar Nederland-Chili en dan ben ik natuurlijk voor Nederland."

32

EDUARDO
PENTEADO

Eduardo promoveert in de astrochemie: "Ik ben niet echt een voetbalfan. Sterker nog: de allereerste keer dat ik meespeelde in een wedstrijd, op een echt veld, was in Nederland. We hadden een sportdag van het Institute for Molecules and Materials. In Brazilië is bijna iedereen gek van voetbal. Ik hoop dat we kampioen worden. Er is veel maatschappelijke onrust. Doen we het slecht op het WK, dan zullen sommige politici dat aangrijpen om de regering zwart te maken. Dat vind ik onterecht. Het gaat helemaal niet zo slecht met ons land als men doet voorkomen. Maar de infrastructuur op de universiteiten in Nederland is veel beter. Het is hier ook makkelijker materialen te krijgen voor het lab."

Thais is postdoc neuro-ontwikkeling bij het Donders Instituut:

"Tijdens het WK verschuilt Brazilië zich achter een masker. Onze voormalige president Lula (Luiz Inácio da Silva, red.) haalde het kampioenschap naar ons land om te laten zien dat we een mooi feest kunnen neerzetten. Maar er wordt veel publiek geld verspild aan dit feestje, terwijl het zo veel beter besteed kan worden. Maar als je voor het voetbal naar Brazilië komt en je verder nergens druk om maakt, zal je in ons land vooral schoonheid aantreffen. De natuur, steden en vrouwen zijn prachtig. Je zult een fantastische tijd beleven met warme mensen. Wat zich achter de schermen afspeelt, zie je niet."

32

GIOVANI MEINHARDT

Giovani is promovendus bij religiewetenschappen:

"Brazilië is een vrolijk, gastvrij en multicultureel land. Brazilianen vinden in Nederlanders medestanders wat betreft de liefde voor voetbal. Het land is een federatie, verdeeld in 26 staten. Je kunt Brazilië niet omschrijven als één cultuur. De enige gemeenschappelijke deler is de omvangrijke politieke corruptie. Alles is erg duur en investeringen in de zorg en in het onderwijs blijven uit. Een cultureel rijk land, maar ondertussen lijden de mensen onder de economie. Het Maracaña-stadion kost bizar veel geld. Het stadion in Belo Horizonte werd gerenoveerd, terwijl dit niet nodig was."

Debora is promovendus bij politicologie:

"Voetbal zit verweven in onze cultuur. Kijk naar de taal: *Tire seu time de campo*, betekent bijvoorbeeld dat je niet moet ruziën op het veld. Een ander gezegde is *Pisar na bola*. Dat betekent letterlijk dat je op de bal bent gaan staan, je bedoelt dat iemand jou heeft teleurgesteld. Brazilianen zijn erg bijgelovig. Tijdens de wedstrijd houd ik mijn vingers gekruist. Als het team niet zijn gele shirt draagt, geloof ik stiekem al niet meer in een overwinning. Tijdens wedstrijden gedraag ik me even niet als een dame. Ik schreeuw en scheld, tot het spelletje voorbij is. Daarom kijk ik de wedstrijden met vrienden thuis..."

28

DEBORA BOTTARO COSTA TERRA

COLUMN

STUDENT2014

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Scriptieproblemen

Ik vraag of het gordijn dicht mag. 'Waarom? Niemand kan ons hier zien hoor.' Maar het gaat me er niet om of er naar binnen gekeken kan worden. Ik vertoef op Sterrenbosch en als ik naar buiten kijk heb ik dag en nacht, doorde-weeks en in het weekend, vol zicht op het Erasmusgebouw. Nu lopen studie en privé sowieso aan alle kanten door elkaar, maar tijdens het scriptie schrijven wordt het erger. Laatst meende ik oprecht dat de Radboud Universiteit Nijmegen zelfs infiltreert in mijn sportuurtjes door zijn afkorting op mijn hardloopsokken te laten drukken. RUN. Het duurde een paar seconden voor de drie letters hun juiste betekenis kregen en ik was blij met de 'r' en de 'l' op de sokken, die me eraan herinnerden dat er aan iedere voet één moet. Het kost na een dagje scriptieonderzoek altijd wat tijd voor ik uit de verstrooide wetenschapsermodus raak. Dat lukt niet eens altijd meer sinds het me tijdens mijn rondjes door Park Brakkenstein en Heumensoord opviel hoezeer mijn hardloopgedrag lijkt op mijn studiegedrag. Scriptie schrijven is hardlopen. Al lijkt het voor sommige arme donders meer op hordelopen, of op het wandelen van de Vierdaagse. Voor mij is het hardlopen. Vijf kilometer, dat moet lukken als ik mijn conditie een beetje op peil houd, maar een scriptie is een tien kilometerloop. Niet onhaalbaar, maar wel stukken zwaarder, en ik zie het al helemaal niet meer zitten ooit een promotietraject te doen, dat – vier keer zo lang – gelijk moet staan aan een marathon. Bovendien ben ik veel te blessuregevoelig. Eén verkeerde beweging en ik ben weken uit de running. Om nog maar te zwijgen over mijn gevoeligheid voor weersomstandigheden. Toch komt het altijd goed. Er komt een moment waarop ik alle ambitie om te presteren laat varen en 'simpelweg uitlopen' mijn doel wordt. Beetje genieten van de omgeving onderweg misschien. En dan loop ik terloops een persoonlijk record. Ik wéét dat het zo gaat. Maar soms heb ik er geen zin in. Ik zet mijn startbewijs voor de Marikenloop op Marktplaats. Zondags kijk ik uit het raam op Sterrenbosch en zie de menigte Marikenlopers. Daarachter het Erasmusgebouw. Morgen weer een maandag.

Tekst: Jolene Meijerink / Foto: Duncan de Fey

UNDERGROUND

Niet alleen mollen en muizen opereren ondergronds. Ted Weeren, operationeel manager logistiek in het Radboudumc, coördineert het verkeer van afval, bedden en patiënten in het ziekenhuis. De bezoeker ziet het niet, maar het is dringen in de keldergang.

Ted Weeren (met geruite blouse) was een van de laatste medewerkers van de Honigfabriek. Daarna ging hij solliciteren. "Ik ben 55, maar een baan vinden was geen probleem", vertelt hij. Nu is hij operationeel manager logistiek in het Radboudumc. Weeren is aanspreekpunt voor alle medewerkers logistiek.

"We halen het afval weg, zorgen dat er bedden in de kamers staan, brengen patiënten naar hun plek." De centrale gang onder het ziekenhuis lijkt soms wel een snelweg. Artsen op steps slalommen tussen de elektrokarretjes met containers en beddentreinen door. Ted Weeren kan niet door het

Radboudumc lopen zonder dat iemand hem aanspreekt om iets te vragen. "Het ziekenhuis is groot, als ik om vier uur vertrek, ben ik pas om vijf uur bij de auto." Al die vragen vindt hij helemaal niet erg. Weeren: "De drempel is bij mij laag. Mensen moeten weten dat ze altijd bij me terecht kunnen. Ik luister."

contro

Jan Kees Maan thuis. Vroeger speelde hij als drummer in verschillende bandjes

Jan Kees Maan runde jarenlang 'hotel HFML' (High Field Magnet Laboratory). Eind mei nam hij afscheid als hoogleraar. Nu bevordert hij de samenwerking tussen vier magnetenlabs in Europa. "Groots denken betaalt zich uiteindelijk terug."

Tekst: Annemarie Haverkamp / Fotografie: Erik van 't Hullenaar

'Ik roep
verse op'

Toen hij nog een jongen was, wilde Jan Kees Maan (65) misschien wel hotelier worden.

Een gevarieerd bedrijf runnen, dat leek hem mooi: zorgen dat de kamers schoon zijn, de keuken draaiende houden en de receptie bedienen. Wat hem intrigeerde was de vraag waarom de sfeer in het ene hotel wel gastvrij is, en in het andere niet. Je zou kunnen zeggen dat hij die manager is geworden: van 'hotel HFML' (High Field Magnet Laboratory) aan het Toernooiveld. Hij was verantwoordelijk voor hoogstaand wetenschappelijk onderzoek, de complexe techniek en tientallen gastonderzoekers per jaar. Maan doet zijn verhaal in de vergaderkamer die hij eind jaren negentig zelf intekende op het ontwerp voor het lab. Relaxte houding. De verantwoordelijkheden waar hij over spreekt, heeft hij sinds kort niet meer. Zijn taken als baas van het HFML legde hij in september al neer, eind mei nam hij afscheid als hoogleraar. Voorlopig blijft hij wel betrokken bij het hoefijzervormige lab. Zijn opdracht: de vier grote magnetenlaboratoria in Europa tot één rechtspersoon smeden en de samenwerking intensiveren. Alleen zo kunnen ze een volwaardige concurrent zijn voor de VS en China.

Waarom werd u geen hotelier?

"Ik overwoog ook popmuzikant of natuurkundige te worden. Als drummer speelde ik in verschillende bandjes. Ik kicke erop zo te spelen dat iedereen op hetzelfde moment sprong. Uiteindelijk durfde ik het niet aan. Als geld verdienen het doel zou worden, ging de lol er voor mij af. Mijn drumstel heb ik verkocht aan de buurjongen, ik ben overgestapt op gitaar. Ik speel alleen thuis."

U werd natuurkundige.

"Ja. Mijn hele familie is alfa. Moeder en broer zijn jurist, zus is letterkundige. Ik was de tegenpool: lang haar, popmuziek, bèta-georiënteerd. Ik koos voor natuurkunde in Delft. Mijn studie van vijf jaar heb ik binnen zeven jaar afgerond. Best netjes voor die tijd."

Knap. U was nogal druk met actievoeren begin jaren zeventig.

"De universiteit in Delft werd autoritair bestuurd, daar kon ik slecht tegen. Tijdens de bezetting in 1972 voerde ik de onderhandelingen met het college van bestuur. Daar was ik goed in. Het klinkt arrogant, maar als ik mezelf iets ten doel stel, lukt het me altijd. Ik was slimmer dan de rest en kon goed begrijpen hoe tot een oplossing te komen waar alle partijen mee konden leven. Ik wilde echter geen politicus worden, dus van de een op de andere dag ben

ik gestopt met de studentenbeweging om me te storten op de natuurkunde. Ik kwam erachter dat ik daar ook heel goed in was – haalde opeens allemaal tieners, vond het hartstikke leuk. Als dingen lukken, ben ik overigens altijd de eerste om daar verwonderd over te zijn.”

Jan Kees Maan kwam in 1975 als promovendus naar Nijmegen. In de N-vleugel van het voormalige B-gebouw was het oude magnetenlab ingericht waar Maan aan het werk ging. Vervolgens werd hij gevraagd in Grenoble te komen werken, om dezelfde laser die hij in Nijmegen had gebouwd, daar te ontwikkelen (“ik heb ook altijd vrij veel geluk” – Maan lacht). Dit leverde hem een vaste aanstelling op bij het Max Planck Instituut aldaar. Zijn huwelijk strandde in Frankrijk, zijn ex ging met de twee zoons terug naar Nederland. Het was zijn nieuwe geliefde, de Italiaanse fysica Annalisa Fasolino (sinds 2007 hoogleraar Computational Condensed Matter in Nijmegen, red.) die hem aanmoedigde dicht bij zijn kinderen te blijven en zich te richten op een carrière in Nederland.

U had het goed in Frankrijk. Wilde u wel terug?

“Niet per se. Maar Annalisa zei: ‘Doe het voor je kinderen.’ Ik was het soms beu want het duurde wel drie jaar om de aanstelling in Nijmegen rond te krijgen. Gesprekken, gedoe. Mensen die zeiden ‘ja maar die Maan heeft wel eens een akkefietje gehad met die en die’. Volgens mijn vrouw moest ik mijn eergevoelens vergeten. ‘Laat je vernederen.’ Toen ik uiteindelijk na twaalf jaar Frankrijk terugkwam in Nijmegen, stelde ik hier helemaal niks voor. Op mijn vakgebied was ik internationaal erg bekend, maar in Nederland was dat niet aangeslagen.

Ik werd in 1992 hoofd van het, inmiddels verouderde, magnetenlab en de vervallen afdeling Vaste stoffysica 1. Er moest iets gebeuren.”

Wat gebeurde er?

“Ik heb beide afdelingen samengevoegd en ben geld gaan zoeken om een lab te bouwen dat de mondiale concurrentie aan kon. Om mij volstrekt onduidelijke redenen werd het Nijmeegse magnetenlaboratorium in 1994 genoemd in een stuk van het ministerie over het bevorderen van internationale faciliteiten in Nederland. Dat kon ik gebruiken om geld los te peuteren bij de faculteit. We hebben daarmee een technisch perfect plan gemaakt voor een nieuw lab. De

vraag ‘ja maar is dat technisch en financieel wel haalbaar’ kon niemand als argument tegenwerpen. De discussie kon zich daardoor focussen op het idee en ik dacht: ‘als mensen daarvan worden overtuigd, komt dat geld wel’. We kregen, na zes jaar lobbyen een NWO-subsidie van 35 miljoen gulden – dat was meer dan de 25 miljoen die NWO elke twee jaar beschikbaar stelde voor de hele wetenschap in Nederland! Ik was blij verrast dat er mensen waren die hun nek durfden uit te steken: het ministerie, het FOM (Stichting voor Fundamenteel Onderzoek der Materie), de universiteit. Nederlanders mogen dan kruideniers zijn, als er een echt goed plan ligt en je niet te gauw opgeeft, krijg je steun.”

Foto: Dick van Aalst

Het HFML →

CURRICULUM

NAAM Jan Cornelis (Jan Kees) Maan
GEBOREN 23-04-1949
OPLEIDING Gymnasium Bèta, Technische Natuurkunde TU Delft
SUBSIDIES 1998 NWO Groot voor het HFML met

20 megawatt installatie, 23 miljoen euro (inclusief gebouw)
2005 Mede-indiener NWO-Big, NCAS, 25 miljoen euro, waarvan 12,5 miljoen voor de HFML hybride

2011 Samenwerkingsovereenkomst FOM-RU waarmee het HFML een nationale faciliteit werd, 11,5 miljoen euro
2012 NWO Roadmap, 11 miljoen euro
 Verder diverse FOM-sub-

sidies sinds 2003, totaal zo'n 5 miljoen euro, EU-subsidies sinds 2003, zo'n 6 miljoen en EU-steun voor het maken van een gezamenlijk Europees lab met Grenoble, Toulouse en Dresden.

In 2005

Foto: Theo van den Heuvel

'MIJN BELANGRIJKSTE AMBITIE IS: MIJ NUTTIG VOELEN'

Had u niet liever zelf die Nobelprijs gewonnen?
"Nou ja... Als je 'm zelf niet wint, is *the next best thing* toch dat een van je studenten hem mee naar huis neemt. Geim werkte bij mij en Novoselev was mijn promovendus. Nee, ik had hem niet zelf hoeven winnen. Mijn belangrijkste ambitie is: mij nuttig voelen. Rijkdom boeit me niet, competitie evenmin. Maar wat ik doe, moet niet zonde van de moeite zijn."

Nijmegen zette onlangs een wereldrecord neer met een magneet van 38 Tesla. Worden de magneten van de toekomst oneindig veel sterker?
"Ik denk niet dat er nog veel groei in zit. Bij een vermogen van 22 Megawatt kom je niet veel verder dan 38 Tesla. Ook bij de hybride magneten (een combinatie met een supergeleidende magneet, red.) houdt het wel een keer op, tenzij we een nieuw materiaal ontdekken dat én goed geleidt én megasterk is. Koper en zilver, de geleiders van nu, zijn zo slap als wat. De uitdaging zit 'm in de fancy experimenten die je onder hoge magneetvelden doet. In Nijmegen hebben we sinds kort de infraroodlaser FLARE, een apparaat dat intens ver-infrarood licht produceert. De wereld kijkt jaloers naar deze aanwinst, want de bron is ideaal voor materiaalonderzoek bij hogen velden en een miljard keer intenser dan enige andere bron."

U heeft niet alleen maar fans in de academische wereld.
"Nee, ik ben iemand die controversie oproept. Toen ik dertien was, zei mijn leraar Grieks tegen de klas: 'De beste manier om het begrip controversieel uit te leggen, is Jan Kees als voorbeeld te nemen. Of je houdt van hem, of je haat hem.'"

Waarom zouden we u haten?
"Ik ben genadeloos eerlijk. Mensen die praatjes hebben, daar kijk ik dwars doorheen. Als iemand op een verjaardag zegt 'ik ben toch naar zó'n mooie film geweest', dan wil ik weten wat diegene er zo mooi aan vond. Dan moet ik er misschien ook eens heen. Maar dan gaat zo iemand hakkelen; hij wilde alleen maar even laten blijken dat hij die ene film had gezien. Hij zit helemaal niet te wachten op mijn nieuwsgierigheid. Dat soort mensen is niet dol op mij."

Waarom kunnen we van u houden?
"Ik ben een uitzonderlijk goed strateeg en best aardig. Ik probeer dingen goed te laten functioneren en het beste uit mensen te halen."

Uw echtgenote Annalisa is ook hoogleraar aan de B-faculteit. U heeft in Nijmegen nooit gezamenlijk gepubliceerd.

"Voor we naar Nederland kwamen, publiceerden we veel samen. Toen zij in 1996 ook een aanstelling kreeg hier, zijn we daar bewust mee gestopt. Zij moest zelf carrière maken, ik was druk met mijn magneten. Nu ik emeritus ben, kunnen we het weer oppakken."

Heeft u plannen om Nederland te verlaten?
"Annalisa werkt nog een paar jaar. Misschien gaan we daarna naar Italië of naar Frankrijk. Of niet. In Nederland is alles wel heel goed geregeld. De mensen hier zijn verwend. Alleen jammer dat ze zich dat niet realiseren."

Zijn de studenten ook verwend?
"Nou... Ik vind ze zo zórgelijk, dat vind ik jammer. 'Wat als ik het tentamen niet haal?' 'Is dit of dat wel goed voor mijn carrière?' Maak je niet druk, zeg ik dan. Daar was in mijn studententijd helemaal niemand mee bezig. Die angst is ook nergens voor nodig. In ons vakgebied zijn banen genoeg. De crisis is juist goed voor ons geweest. Waar jongens vroeger niet tegen een meisje durfden te zeggen dat ze natuurkunde studeerden, is er nu juist weer respect voor de maakindustrie." *

In 2003 was het HFML een feit.

"We waren binnen de tijd en het budget gebleven. We konden nu de competitie met de wereld aan, ons weer volop op de wetenschap storten. Het was natuurlijk geluk dat de keuze van Andre Geim om naar ons lab te komen zo goed uitpakte (hij zou een Nobelprijs winnen, red.). Maar ook weer niet helemaal: goede onderzoekers komen pas naar je toe als je als universiteit goed bent. Andersom werkt het niet – dat heb ik ook gezegd in mijn afscheidsrede. Ik heb in mijn leven met zes Nobelprijswinnaars gewerkt. Die hoge magneetvelden trekken talenten aan. Je moet vooral investeren in infrastructuur. Ik geloof niet in een beleid dat alleen gestoeld is op individuele beurzen. Denk groter, steun de excellente instituten en samenwerkingsverbanden als het HFML en het Donders, daarmee kan je als universiteit geld verdienen. Groot denken betaalt zich uiteindelijk terug."

Andre Geim en Konstantin Novoselov kregen in 2010 de Nobelprijs voor hun ontdekking van grafeen. Ze deden hun metingen in uw lab. Hoe was dat voor u?

"Ik was hartstikke blij. Het deed me goed dat ze de prijs beiden kregen, want Novoselev is een stuk bescheidener dan Andre, maar heeft een essentiële bijdrage geleverd aan het onderzoek."

HFML

Het HFML is toonaangevend in Europa. Er staan vijf (binnenkort zes) mega-magnetten, waarvan de sterkste tot 38 Tesla kan opwekken. Ter vergelijking: een koelkastmagneet is 0,1 Tesla. Onderzoekers bestuderen het gedrag van materialen onder hoge magneetvelden. Momenteel wordt gebouwd aan een hybride magneet die magneetvelden tot 45 Tesla kan opwekken. Het lab werd onder meer wereldberoemd door een experiment in 1997 – van de latere Nobelprijswinnaar Andre Geim – waarbij een kikker bleef zweven in een magnetisch veld. Het HFML werkt samen met magnetenlaboratoria in Dresden, Grenoble en Toulouse.

PUNT!

NIEUWS

Internationalisation at RU

The results of Radboud University's International Staff and Student Monitor are in! The study conducted by the Internationalisation Taskforce (a joint effort of the Student and Works Councils) reports that international students and staff overall enjoy studying and working at RU. Some challenges still remain, mainly regarding integration and language. Both international groups tend to live in an 'international bubble' (despite a strong desire to socialize with Dutch peers), and a great part of the university's formal and informal communication takes place in Dutch (despite many internationals not speaking the language). The report describes the current status of these and related internationalisation issues at RU and makes recommendations.

Read it in the 2014 May cyclus of the Medezeggenschap (Radboudnet) and contact the Taskforce at inttask@gmail.com.

Studeren op de campus

Misschien kreeg je het al mee: een werkgroep is afgelopen jaar bezig geweest met het nog aangenaamer maken van het verblijf op onze universiteit. Plannen die al naar buiten sijpelden zijn bijvoorbeeld de supermarkt op de campus en de huiskamers. Die supermarkt moet binnen een termijn van twee jaar werkelijkheid zijn. Het huiskamerproject moet per collegejaar 2014/2015 van start gaan met een pilot; studenten kunnen dan op hun eigen faculteit terecht om te ontspannen na college. Plan is de kamers te beheren in samenwerking met studieverenigingen. Meer weten over de plannen van de werkgroep? Kijk dan op www.numedezeggenschap.nl.

Resultaten Studentenenquête 2013

In april zijn de resultaten van de Algemene Studentenenquête 2013 bekendgemaakt. De Ondernemings-

raad (OR) en de Universitaire Studentenraad (USR) hebben aan de hand van deze resultaten het college van bestuur verzocht om verschillende maatregelen. Het eerste wat opviel was het aantal uren dat een student besteedt aan zijn of haar studie. 48 procent van de studenten bij FNWI en 55 procent van de studenten bij FMW geeft aan meer dan veertig uur per week te studeren. De OR en USR achten het niet wenselijk dat de helft van de studenten aan deze faculteiten een hogere werkdruk ervaart dan de richtlijn van veertig uur. Daarnaast is het aantal studenten dat betaald werk doet gedaald, mogelijk door de hogere studielast. De woonlasten zijn afgelopen jaar gestegen. Uit de enquête kwam bovendien een toenemende onvrede over faciliteiten voor laptopgebruik op de campus naar voren. De huidige 'Bring Your Own Device'-maatregelen staan daar haaks op. Die ontwikkeling vinden de OR en USR ook onwenselijk.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de

Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze

en wat doen ze? Deze maand: Joep Bos-Coenraad en Dominique Sinke

JOEP BOS-COENRAAD, LID VAN DE ONDERNEMINGSRAAD NAMENS PON EN IS MEDEWERKER BIJ APPLIED MATERIALS SCIENCE

Wat is je functie op de universiteit? "Ik doe onderzoek naar een systeem dat zonlicht concentreert op een hoogrendement zonnecel."

Wie is je grote voorbeeld? "Ik ben altijd gefascineerd geweest door wiskundige Pierre de Fermat, met wie ik mijn verjaardag deel. Ruim driehonderd jaar hield hij de mensheid zoet met zijn 'laatste stelling', zonder daar het bewijs voor te noteren. Hij liet zijn latere collega's zoeken. Als hij vanuit een hiernamaals naar ons kon kijken zou hij zich rot lachen. Op zo'n schofferige erfenis kan ik wel jaloers zijn."

Wat is je speerpunt binnen de OR? "Naast open standaarden en duurzaamheid – hoewel open standaarden ook duurzaam zijn – zou ik graag een andere cultuuromslag zien. Bij veel studenten en onderzoekers overheerst nog steeds de opvatting dat studeren of onderzoek doen niet samengaan met een gezinsleven zonder verzorgende partner. De 21ste eeuw is de eeuw van de papadag (m/v). Veel vaker dan mensen veelal denken kunnen promotietrajecten of andere vormen van onderzoek in deeltijd worden gedaan. Toch rust er nog altijd een taboe op het aansnijden van dit onderwerp met leidinggevenden, en dat moet anders. Als mannen en vrouwen onderzoek vaker combineren met ouderschap, dan levert dat de emancipatiestrijd op termijn veel meer op dan vrouwenquota of 'bij gelijke geschiktheid'-pleisters."

Stel: je was een dag rector. Wat zou je doen? "Onmiddellijk Blackboard afschieten. En Oracle BASS dan ook maar gelijk vervangen door iets dat werkt."

Joep en Dominique

Foto: Robert Appels

DOMINIQUE SINKE, VICEVOORZITTER UNIVERSITAIRE STUDENTENRAAD

Wat studeer je? "In februari heb ik mijn bachelor pedagogische wetenschappen en Onderwijskunde gehaald. In september begin ik aan de master onderwijskunde aan de UvA."

Wat is je speerpunt binnen de USR? "Ik ben verantwoordelijk voor het interne proces in de studentenraad, ik bedrijf een soort *peoplemanagement*. Daarnaast vind ik de discussie over digitalisering van het onderwijs op dit moment erg interessant. Ik ben benieuwd welke stappen de RU op dit gebied in de toekomst gaat zetten."

Heb je hobby's? "Niet specifiek. Ik ben altijd bezig met van alles en nog wat. Ik sport graag: hardlopen en boksen op het Sportcentrum. Verder vind ik het vooral gezellig om wat te drinken met vrienden of om op stap te gaan."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Inmiddels voel ik me overal wel thuis, zolang ik gezellige mensen om me heen heb! Maar als ik echt moet kiezen, ga ik voor de UB. Lekker centraal gelegen en alle faciliteiten binnen handbereik."

Onderweg

VOOR SAM & SUZY

HIER SCHEURT DE DAG DOORMIDDEN. EEN ZON OP ZIJN FELST,
EEN MEISJE IN DE OCHTEND. EEN VERREKIJKER OM DE WEKEN TERUG TE KIJKEN
EN EEN KOFFER MET BOEKEN VOOR DE REIZEN VOOR ONS UIT.

ZET IK NU EEN STAP, DAN GA IK VAN WANDELAAR NAAR REIZIGER
DAN IS ER GEEN WEG TERUG VAN WAAR IK KWAM.

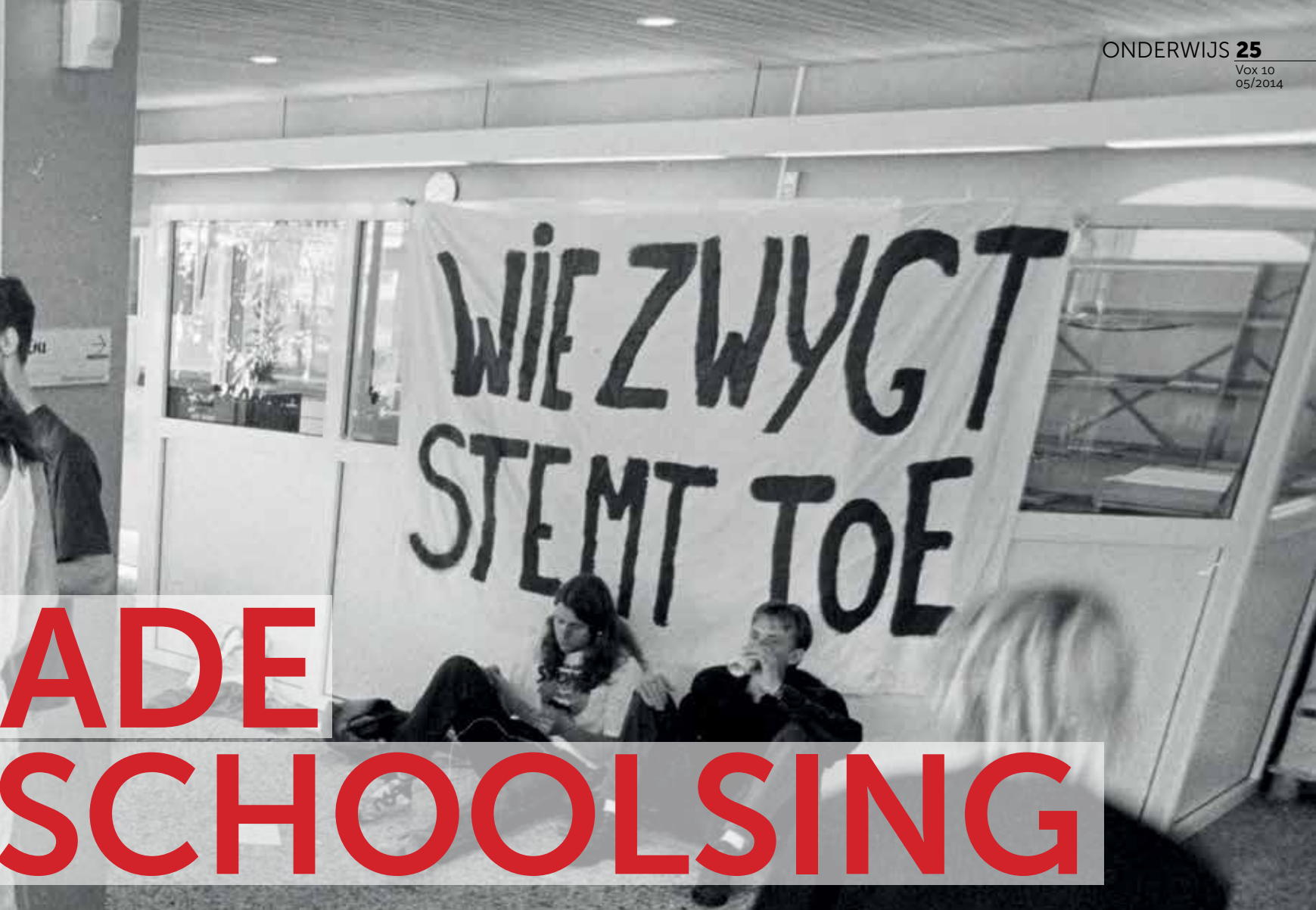
IK HOEF NIET VER TE GAAN OM HET TAMELIJK TEVREDEN TE HEBBEN.
GEEF MIJ WAT LETTERS. GEEF MIJ GEEN PLAN.

IRENE SCHOENMACHER IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER.
ELKE MAAND SCHRIJFT ZE EEN GEDICHT VOOR VOX.
MENA H ILLUSTREREERT HAAR WOORDEN.

OP DE BARRIC TEGEN VER

ADE SCHOOLING

“Alsof het hier een basisschool is.” Het verplicht maken van onderwijs schiet veel studenten in het verkeerde keelgat. Verhitte discussies, onder meer bij filosofie en letteren, zijn het gevolg.

Tekst: Paul van den Broek en Marlon Janssen

Tumult en discussie heersten dit jaar bij de opleiding filosofie, waar aanwezigheid sinds het afgelopen collegejaar verplicht is in de propedeuse. In felle

debatten werden de voors en tegens van het systeem bediscussieerd. Het faculteitsbestuur ziet de aanwezigheidsplicht als een steuntje in de rug om studenten te helpen hun studie op tijd af te ronden. Onzin, vinden de studenten. Aanwezigheid op zich is een leeg doel. Bij sommigen leidt het zelfs tot studievertraging door dubbelroostering.

Op de Faculteit der Letteren ontstond deze maand discussie toen het bestuur voorstelde de aanwezigheidsplicht in te voeren bij hoorcolleges. Waar beleidsmakers spreken van ‘activering’ van de student – het college van bestuur schroefde het aantal contacturen ook al op en het bijwonen van werkgroepen wordt dringend geadviseerd – is de student zelf de ‘verschoolsing’ van de universiteit soms meer dan beu.

Is het tijd voor studenten de barricades op te gaan en vrijer onderwijs af te dwingen? Of moet de student zich over zijn opstandigheid heen zetten en hebben we allemaal iets te winnen bij vollere collegezalen?

Actie!

Begin jaren zeventig trok menig student ten strijde om studiefinanciering, inspraak in het universiteitsbeleid en een betere onderwijskwaliteit af te dwingen. Door het onderwijs en de positie van de student te verbeteren, investeerde je indirect in de maatschappij, was de gedachte toen. Maar tegenwoordig is sprake van een doorgesloten individualisering van dit denkpatroon, vindt Jeroen Linssen, directeur Onderwijs van de Faculteit der Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen. Hij is warm pleitbezorger van het opleggen van aanwezigheidsplicht en ziet dit laatste als antwoord op het egodenken (onderwijs als enkel een investering in jezelf). “Studenten vinden dat

ze zelf mogen bepalen wat goed voor hen is. Ze maken een afweging: heb ik dit college nodig om mijn tentamen te halen? Als het antwoord dan ‘nee’ is, is de keuze om weg te blijven snel gemaakt.”

Een denkfout, vindt Linssen, want onderwijs is een gezamenlijk gebeuren. Studenten en docenten hebben elkaar nodig. “Zelfs als je er alleen maar bent en niks zegt, heeft dat invloed op de kwaliteit van het college. Belangstellend luisteren, af en toe knikken: het bemoeit de spreker en draagt bij aan een beter college”, stelt hij. “Studenten onderschatten vaak hoe belangrijk het voor een docent is dat ze er zijn. En als het college saai is of te langzaam gaat, wees dan de student die de docent met een slimme vraag uitdaagt in plaats van dat je wegblijft.”

Linssen noemt het eigenaardig dat juist de belangrijkste taak in het leven van een student – zijn onderwijs – als eerste wordt afgevinkt op het lijstje ‘geen prioriteit’ bij toenemende drukte.

Studentenprotest op het Pieter Bondamplein, 1983

'STUDENTEN ZIJN OUD GENOEG OM ZELF UIT TE MAKEN WELK ONDERWIJS ZE WILLEN VOLGEN'

"Vergaderingen, uitgaan, sporten en allerlei andere dingen zijn nu eenmaal belangrijker. Het rare is dat studenten bij die zaken geen enkele moeite hebben met verplichte opkomst. Iedereen accepteert dat hij moet trainen voor voetbal en oefenen voor de muziekles. Maar voor het onderwijs zouden die plichten ineens niet meer hoeven gelden."

Opleidingen moeten weer grenzen stellen, vindt Linssen. De wet van de jaren zeventig dat de student zelf wel kan uitmaken wat goed voor hem is, heeft wat hem betreft zijn langste tijd gehad. "Opkomen voor jezelf en in alle vrijheid invulling geven aan je leven stond duidelijk in het teken van de emancipatie." In de roep van studenten om keuzevrijheid, klinkt volgens Linssen een neoliberal wereldbeeld door, waarin de solidariteit met de ander ontbreekt. "Voor onderwijs heb je de ander nodig. Goed onderwijs is niet gediend met calculerende burgers, maar bestaat bij de gratie van deelnemende studenten."

Storend

Een van de argumenten tegen verplicht onderwijs, is de inspiratieloosheid van colleges, vinden studenten. De contacturen worden mogelijk nog fantasielozender als de docent geen

moeite meer hoeft te doen om studenten te trekken. Stel je colleges verplicht, dan komen de luisteraars toch wel. Bovendien wordt het onderwijs te schools, vrezende studenten.

Kelly Baarslag, eerstejaars filosofie, ziet de onderwijsvreugde niet toenemen met het stijgend aantal 'moetjes'. "Er zitten nu studenten in de zaal die helemaal niet voorbereid zijn. Als een docent vraagt wie de tekst heeft bestudeerd, steekt 20 procent de vinger op. Dat is voor een docent niet stimulerend. Ik vind dat zelf ook storend. Die mensen moeten gewoon maar wegblijven. Het is toch geen doen dat een docent de helft van de tijd bezig is de orde te handhaven, alsof het een basisschool is."

De maatregel is bedoeld om het onderwijs te activeren, moppert Baarslag, maar het omgekeerde gebeurt. "Intensivering van onderwijs lukt alleen met gemotiveerde studenten."

Volgens Kelly Baarslag stimuleert de aanwezigheidsplicht de zesjescultuur, want de groep studenten die achterin de zaal eigenlijk meer oog heeft voor Facebook en Whatsapp, pikt net genoeg graantjes mee om met de hakken over de sloot te slagen. Zonder iets te doen. "Is dat wat de universiteit wil bereiken? Het Bindend Studieadvies (BSA, red.) in de prope-

deuse is toch niet voor niets ingevoerd? Zonder aanwezigheidsplicht zullen meer studenten die drempel niet halen. Je blijft dan met de gemotiveerde studenten over. Dat is voor het onderwijs toch veel beter?"

Met meer zesjediploma's devalueert ook haar eigen diploma, vindt Baarslag. Zij vergelijkt de situatie bij filosofie met de opleiding religiewetenschap, waar ze ook eerstejaarsstudent is, maar waar geen aanwezigheidsplicht geldt. "Daar komt iedereen gewoon. En alle studenten doen goed mee, wat het onderwijs leuker maakt."

Het argument dat de Facebookers en anderen die verleid worden door 'belangrijker zaken' dan maar beter weg kunnen blijven, vindt Jeroen Linssen te gemakkelijk. "We hebben het hier over een gebrek aan fatsoen. Als een docent staat te oreren en een groepje achterin zit te praten en andere dingen doet, dan is dat gewoonweg onfatsoenlijk. Respect voor de academische mores, daar ontbreekt het sommige studenten behoorlijk aan."

Kelly Baarslag: "Fatsoen kun je alleen verwachten van mensen die gemotiveerd zijn. Niet van mensen die je verplicht te komen. Studenten zijn bovendien oud genoeg om zelf wel uit te maken welk onderwijs ze al dan niet willen volgen."

Hoorcollege

Succesverhalen over de aanwezigheidsplicht zijn er echter ook. Zo heeft decaan Paul Bovend'Eert het slagingspercentage bij de Faculteit der Rechtsgeleerdheid flink zien stijgen. Vier jaar geleden werden de werkcolleges aan zijn faculteit verplicht gesteld, waardoor studenten nu gemiddeld acht tot tien uur per week verplicht college volgen.

"Omdat studenten gedwongen worden om eerder met de studiestof aan de slag te gaan, worden ze niet pas wakker vlak voor het tentamen", zegt Bovend'Eert. "Ze zijn er nu gedurende enkele weken actief mee bezig en dat helpt aanzienlijk." Op veel protest is de decaan niet gestuit. "Aanvankelijk was er wat weerstand, maar tegenwoordig wordt het heel normaal gevonden dat je bij inschrijving voor een cursus ook het onderwijs volgt ter voorbereiding op het tentamen." Ondanks het succes ziet Bovend'Eert er niets in de plicht ook mogelijk te maken voor colleges.

Onder studenten aan de geneeskunde- en de bètafaculteit is aanwezigheidsplicht überhaupt geen onderwerp van gesprek. Zij draaien al sinds jaar en dag volle werkweken op de campus.

AANWEZIGHEIDSP LICHT AAN DE RU

De oproep aan studenten aanwezig te zijn bij het onderwijs vloeit voort uit een nota van het college van bestuur uit 2012. Wanneer sprake is van een oefening die evident niet kan worden gemist, is aanwezigheid vanzelfsprekend. Denk aan practica van de bèta's en bijna al het onderwijs aan de medische faculteit. Dit laatste geldt ook voor werkgroepen bij managementwetenschappen, rechten, sociale wetenschappen en letteren.

De discussie brandde dit academisch jaar los bij de opleiding filosofie, toen ook hier – als pilot – in het eerste jaar werkgroepen verplicht werden gesteld. Bij de letterenfaculteit kwam kritiek op het plan opleidingen de kans te bieden al het onderwijs, dus ook colleges, verplicht te stellen. Faculteiten zijn vrij om eigen maatregelen te nemen. De bottomline – voor alle studies geldend – is dat studenten opdraven bij onderwijs waarvoor inschrijving geldt. Die duidelijkheid wordt ook van opleidingen zelf verwacht: ze moeten aangeven voor welke studiedelen dit geldt en wat sancties zijn als studenten weg blijven.

Het bestuur van de letterenfaculteit worstelt met het verplichte regime. Ook al vanwege het definitieprobleem. Bij een grootschalige opleiding als geschiedenis is er een verschil tussen werk – en hoorcolleges, maar bij een kleine opleiding als Duitse taal en cultuur kun je met zes studenten ieder college wel een werkcollege noemen. En dan zijn er nog de vele mengvormen: colleges waarbij de docent een gedeelte voor zijn rekening neemt en vervolgens de studenten aan het werk zet.

Drie jaar geleden deed onderwijscoördinator Odin Dekker een eerste poging om een vorm van aanwezigheidsplicht in de Onderwijs- en Examenregelingen (OER) van de Faculteit der Letteren vast te leggen. Het bleek onbegonnen werk: er waren zoveel verschillende soorten colleges dat het onmogelijk was één aanwezigheidsnorm vast te leggen. De verantwoordelijkheid heeft Dekker daarom sinds dit jaar bij de opleidingen zelf geparkeerd. Zo lang de regelingen maar terug te vinden zijn in de OER, mogen opleidingen zelf weten welke colleges ze verplicht stellen.

Wouter Mrofcynski van de Opleidingscommissie Geschiedenis vindt die vrijheid ongehoord. “De Facultaire Studentenraad beslist mede welke regels er in de facultaire OER worden opgenomen. De opleidingscommissies hebben dat recht niet. Zij kunnen een advies uitbrengen, maar opleidingen mogen zelf beslissen of ze met dat advies iets doen. Studenten hebben daardoor niets meer in te brengen in de regelgeving rond aanwezigheid. Ik had graag gezien dat er een maximumclausule was ingebouwd in de facultaire OER van letteren.”

Ook bij de roostering zorgt aanwezigheidsplicht voor problemen. Minor cursussen worden soms dubbel geroosterd, en dan moet de student nu bij voorbaat al een cursus laten vallen. Uit een enquête van de Facultaire Studentenraad van letteren bleek vorig jaar dat meer dan negentig procent van de studenten problemen ondervond met de roostering van

hun minorvakken vanwege de aanwezigheidsplicht. Soortgelijke problemen zijn te verwachten bij studenten die twee opleidingen tegelijk volgen of derdejaarsstudenten die een cursus uit hun tweede bachelorjaar moeten overdoen.

Relevant onderwijs

Geschiedenisstudent Wouter Mrofcynski en student filosofie Kelly Baarslag kunnen wel wat beters bedenken dan aanwezigheidsplicht. Mrofcynski: “Betrek studenten meer bij het onderwijs. Wanneer ze zelf de discussie kunnen leiden en niet gedwongen worden om ellenlange presentaties passief aan te horen, komen ze vanzelf.”

“Aanwezigheidsplicht moet niet nodig zijn”, vult Baarslag aan. “Docenten moeten hun colleges zó relevant en interessant maken dat je zonder ze te volgen het tentamen niet kan halen. Dan komen de studenten wel.” Zij wil de plicht verleggen van studenten naar de onderwijmakers. “Niet wij moeten verplicht komen opdraven, de docenten moeten relevant onderwijs verzorgen.”

Ook Mrofcynski legt de bal bij de docenten. “Docenten kunnen studenten ook prikkelen om naar college te komen door bijvoorbeeld tentamenvragen op de colleges te baseren”, oppert hij. “Waarom kiezen voor zo'n ver-schooling als er ook andere manieren zijn? Door de harde knip en de op handen zijnde afschaffing van de studiefinanciering zijn er bovendien al prikkels genoeg voor studenten om verstandig met hun studietijd om te gaan.”

Onderwijsdirecteur van filosofie Jeroen Linssen ziet niets in een universiteit waar studenten elk op hun eigen manier hun studiepad kiezen. Voor hem staat gezamenlijkheid voorop. “Het gaat erom dat je elkaar helpt om de kennis te vermeerderen en dan moet je er ook met z'n allen zijn. Ik geloof in de universiteit als gemeenschap. Dat niet de docent het onderwijs maakt en de student alleen maar luistert.” *

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Eerste-wereldleed

Eigenlijk ben ik wel blij met die natte moesson van de laatste tijd. Natuurlijk, het roken wordt er niet comfortabeler van, zo in de nattigheid en in de koude wind, en ik vind het ook heel sneu voor al die studenten die met de fiets door het barre weer moeten, maar, als ik eenmaal op mijn kamertje hoog en droog in het Erasmusgebouw zit, geniet ik met volle teugen. Stukken beter dan wanneer de zon schijnt. En dat komt dan niet per se door een enorme drang om in de zon te zitten – dat doe ik wel weer als ik aan een sigaretje toe ben – maar meer door de weldadige rust die er over het gebouw trekt. Tot er ook maar een enkele opklaring dreigt te komen natuurlijk, dan breekt de pleuris weer uit. De pleuris van de zonnenschermen.

Ik heb echt geen idee wie er verantwoordelijk is voor de automatische zonnenschermen in het Erasmusgebouw, en ook niet wie ze geproduceerd heeft (het multifunctionele bedieningspaneel in mijn kamer kijkt wel uit om de naam van die onverlaat vrij te geven), maar ik heb wel een flinke appel met de verantwoordelijke te schillen. Gillend gek word ik van die schermen.

Vroeger (die tijd dat alles beter was) hadden we luxaflexen die je gewoon met een draai-arm open en dicht kon doen. Gewoon, wanneer je vond dat dat nodig was. Naar beneden als het zonlicht het beeldscherm onleesbaar maakte bijvoorbeeld en weer omhoog als het te donker werd. Maar een paar jaar geleden werd het gebouw gerenoveerd en sindsdien worden de zonnenschermen door een sensor bediend. Helemaal vanzelf. En niks tegen te doen. Bij veranderlijk weer – een weertype dat gelukkig nauwelijks voorkomt – blijven die schermen vrijwel continu op en neer gaan. Het hele gebouw tegelijk, met een herrie van jewelste. Geef mij dus maar stabiel, donker, regenachtig weer. Of haal in godsnaam die schermen weg – de oude hangen er nog en doen het prima. Kan ik ook weer eens genieten van mooi weer in het Erasmusgebouw.

WIJ ZIJN IEMAND ANDERS

Tekst: Marlon Janssen en Joep Sistermanns / Foto's: Duncan de Fey

"Gewoon jezelf zijn." Wie kreeg dat advies nooit te horen, voorafgaand aan een sollicitatiegesprek of kijkavond? Maar het kan juist heel bevrijdend voelen om iemand anders te zijn. Ongegeneerd zwaaien met geweren of mensen

bang maken met een bloederig geamputeerd been. Maeyke Kok, Karine van 't Land en Koen de Bruin kruipen graag in de huid van fictieve of historische figuren. "Grappig als je iemand tegenkomt uit dezelfde tekenfilm."

**MAEYKE KOK (24):
'HET IS GAAF ALS ZO'N
KOSTUUM LUKT'**

Volgt: de master Engelstalige letterkunde. Daarnaast is ze een enorme science-fiction fan en doet ze aan cosplay.

"De kostuums die ik draag, maak ik zelf. Meestal is het last-minute-werk – het Avatarkostuum (zie foto, red.) heb ik bijvoorbeeld in drie dagen in elkaar geflanst. Zolang je alleen met stof werkt, is dat goed te doen: als je het juiste patroon hebt gevonden kun je aan de slag. Het wordt pas echt moeilijk als je *armour* gaat maken, of maliënkolders. Dat kost veel tijd. *Cosplay* komt van origine uit Japan, waar mensen zich zo gelijkend mogelijk verkleedden als *anime*-karakters. Het gaat er nog steeds om dat je je favoriete personage zo nauwkeurig mogelijk verbeeldt. Maar de keuze is groter: je kunt je alter ego kiezen uit allerlei strips, films en boeken. Dat laatste vind ik het leukst: een kostuum bedenken, op basis van een boek. Je kunt er dan je eigen draai aan geven. Het leuke aan cosplay is – naast het feit dat het heel gaaf is als een vermomming lukt – dat het heel erg gezellig is op de bijbehorende beurzen. Mensen komen in kostuum, gaan met elkaar op de foto en doen mee aan gamewedstrijden. Je ziet niemand die niet vrolijk is. Als je iemand tegenkomt die hetzelfde verkleed is als jij, of uit dezelfde tekenfilm komt, scheidt dat direct een band. Sinds een paar jaar sta ik zelf met een kraampje op zulke cosplay-beurzen. Ik verkoop science-fiction-merchandise: mokken van Star Trek, patches van Battlestar Galactica en nog veel meer. Ooit hoop ik er mijn beroep van te kunnen maken."

**KARINE VAN 'T LAND (39):
'IK NEEM EEN GEAMPUTEERD
BEEN MEE'**

Werkt als: jeugdarts en medisch historicus. Ze is voorzitter van de medisch-historische club D. Moulin van het Radboudumc. Ieder jaar speelt zij een middeleeuwse vroedvrouw tijdens het Gebroeders van Limburg Festival.

"Als ik een middeleeuwse vroedvrouw speel, leg ik het accent op het fysieke en rauwe van geneeskunde in de middeleeuwen. Operaties zonder verdoving, of aderlatingen: daar kunnen we ons nu toch niets meer bij voorstellen? Op de wagen neem ik een bebloed geamputeerd been mee of ik demonstreer een aderlating. Ik hou wel van dat vette. Bij de mode-show van vorig jaar had ik een groot mes bij me. Ik riep naar de bezoekers dat wanneer een zwangere vrouw sterft, de vroedvrouw de foetus uit haar buik snijdt om deze te dopen. Stiekem is dat niet helemaal waar, want de chirurg deed dat, maar de toeschouwers vonden het prachtig. Een verkleedpartij voor grote mensen, dat is eigenlijk hoe ik het Gebroeders van Limburg festival (eind augustus in Nijmegen, red.) zie. Als ik er als medisch historicus serieus naar kijk, klopt het plaatje niet. Lichamen van nu passen niet bij de samenleving van toen. Ik speel bijvoorbeeld een burgervrouw, maar ik heb totaal geen werkhandsen. Veel van de deelnemers spelen mensen van adel, maar hebben een gebruinde huid en een verzorgd gebit: dat is historisch gezien niet correct. Maar zo serieus wil ik het allemaal niet benaderen. Je kunt best wat losser met de feiten omgaan. Het gaat toch om de lol?"

KOEN DE BRUIN (24): 'WE ROKEN EEN AMERIKAANS SHAGJE'

Studeert: Islam en Arabisch. Op re-enactment-festivals speelt hij gebeurtenissen uit de middeleeuwen en de Tweede Wereldoorlog na.

"Ik ben helemaal in mijn element als ik met mijn vrienden een lang weekend missies uit de Tweede Wereldoorlog naspeel. We zetten onze tenten op, maken ons materiaal schoon en roken een Amerikaans shagje. Het naspele van een veldslag is het hoogtepunt van het weekend. We

gaan tijdens zo'n gevecht helemaal op in onze rol. Toch beseft ik heel goed dat ons 'soldaatje spelen' niets te maken heeft met wat militairen echt meemaken. Ik ben meer een soort entertainer die de geschiedenis voor een publiek tot leven brengt. Het lijkt me prachtig als ik een jongetje langs de kant inspireer om later geschiedenis te gaan studeren. Een echt kippenveldmoment had ik vorig jaar, tijdens de Historic Walk in

Bastogne (Frankrijk, red.). Het was middenin de winter en er lag nog wat sneeuw op de bergtoppen. We liepen in een lange stoet een heuveltop op. Voor me marcheerde een rij perfect geklede Amerikaanse militairen met op de achtergrond een ondergaande zon. Dat was zo'n mooi plaatje, het leek wel of ik me in een scène van Band of Brothers bevond. Daar kreeg ik het wel koud van, en dat had niet alleen met de temperatuur te maken."

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

BOEK OP DE BANK

5 juni
Nieuw literair festival in Nijmegen. In gesprek met de schrijver.

DORST

Esther Gerritsen
In de zomer verschijnt het nieuwe boek van Esther Gerritsen, dus dat is een goede reden om haar laatste boek te herlezen. *Dorst* beschrijft de relatie tussen Coco en haar zieke moeder. Een prikkelende roman over menselijk contact, waar ik van ondersteboven was.

LORD OF THE FLIES

William Golding

In 2014 is het zestig jaar geleden dat William Golding *Lord of the Flies* schreef, maar het boek gaat nog steeds onder je huid zitten. Het klassieke verhaal over een groep Engelse jongens, gestrand op een onbewoond eiland, is nog steeds ijzersterk.

DE SCHRIJVER PRAAT TERUG

Jelko Arts, Lotte Lentjes en Laurens van de Linde praten graag over boeken. Ze vonden het alleen jammer dat de auteur nooit 'spreekt'. Zo is Boek op de Bank geboren, een nieuw literair festival waar schrijvers in gesprek gaan met het publiek. Vox volgt Jelko Arts – student Nederlands en boekentipper voor deze pagina – tijdens de voorbereidingen.

Tekst: Jolene Meijerink / Foto: Boek op de Bank

Week 14:

Vrijdag: "Na heel veel heen-en-weer-gemail is het gelukt: alle schrijvers hebben hun komst bevestigd. Vanochtend vergadering in de Rafter met Laurens en Lotte. We moeten knopen doorhakken. Hoeveel posters en flyers bestellen we, in welke formaten? Welke namen komen erop?"

Ondertussen gaat het studerende leven gewoon door: de scriptie moet af. Dus ga ik naar mijn ouders, zodat ik rustig kan werken. Lotte schrijft de teksten voor de website. Tussen het scriptiewerk door lees ik die even na."

Week 15:

Zondag: "De website, het Twitter-account en de Facebookpagina staan klaar. Mijn leven is een mozaïek van emoties en werk. Ik schakel tussen studie, festival en sociaal leven. Alles is in kleine stukjes gehakt. Veel werk."

Maandag: "De laatste dingen zijn naar de vormgever, zodat de website helemaal af is. Op het laatste moment bedenkt Laurens dat we nog geen persbericht hebben. Dat schrijven we stante pede. De webshop blijkt goed te lopen. We maken een verdeling: Lotte doet de pr, Laurens en ik beheren de kaartverkoop en de mail."

Woensdag: "Vandaag is de Rafter ons hoofdkwartier. Om 08.33 uur staan we te juichen op onze stoelen. De eerste kaarten gaan de deur uit! Vandaag begint het hele pr-verhaal. We moeten goed afspreken wat er op de verschillende sites van Arts en Lentjes (de site van Lotte en mij), Op Ruwe Planken (literair tijdschrift) en Boek op de Bank komt te staan. We

willen niet dat overal hetzelfde riedeltje terugkomt. Vandaag sturen we routebeschrijvingen en parkeeraanwijzingen door naar de schrijvers. Ondertussen zijn alle locaties rond: leuke plekken als de St. Nicolaaskapel in het Valkhofpark en de expositieruimte Het Eerste Uur."

Donderdag: "Rust in de tent. Ik ga weer naar mijn ouders, die scriptie wacht."

Week 16

Maandag: "Het drukwerk had vorige week al moeten arriveren, maar er is nog geen bericht. Balen, want we wilden flyers uitdelen op de literaire avond van onze studievereniging, dat gaat niet lukken. Een ander stressmoment: het persbericht van Boek op de Bank is door verschillende media overgenomen, helaas inclusief mijn persoonlijke telefoonnummer. Gauw erachteraan bellen om dat te laten verwijderen."

Week 18

Woensdag: "Iemand vroeg me of we studiepunten kregen voor de organisatie van dit festival. Dat ik dit deed, puur uit interesse en plezier, vond ze maar raar. Waarom moet je altijd iets doen voor het geld of voor studiepunten? Lotte, Laurens en ik krijgen niets. Maar als het goed loopt, doen we het volgend jaar weer."*

Boek op de Bank is een literair festival op 5 juni. Op negen locaties wachten schrijvers en dichters. Tijdens drie rondes van een half uur kunnen bezoekers in gesprek gaan met de auteur. Meer informatie vind je op www.boekopdebank.nl.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (24), STUDENT INFORMATICA, DJ IN DOORNROOSJE EN FREELANCE POPJOURNALIST

CASE MAYFIELD

7 juni, Lutherse Kerk

De uit Volendam afkomstige Cornelis Veerman stond als Case Mayfield al enkele malen in Nijmegen. Met zijn derde album komt hij nu naar de intieme Lutherse Kerk. 14 euro. 20.30 uur.

KIDS 'N' BILLIES

14 juni, Openluchttheater De Goffert

De twaalfde editie alweer van het rockabilly-country-rock-festival in De Goffert. Mijn tip: het Amerikaans-Deense Reverend Shine Snake Oil Co. 22 euro. 12.00 uur.

POND

14 juni, Merleyn

Ook op 14 juni: de psychedelische rock van het ooit als Tame Impala-zijproject begonnen Pond. Als ze niet te lang doorspelen ben je bovendien op tijd thuis voor Engeland-Italië. 12 euro (6 euro voor studenten). 22.00 uur.

UITGAAN

SIMON MAMAHI (21), STUDENT PSYCHOLOGIE, UITGAANSEXPERT EN RAPPER DISCIPLINE

CHOCOLADE

30 mei, Merleyn

'Chocolade is terug' is een slechte binnenkomer, maar wel waar. Na de edities met dj's Friss, Abstract en Hayzee is het hiphopfeest nu weer in Nijmegen met SirOJ. Je kent hem misschien van de beats van je favoriete rappers (onder andere Great Minds, Jiggy Djé, Sef, Pete Philly, Winne) of van zijn shows in internationale clubs en festivals. Oh ja, dj Friss is er ook weer bij. 7 euro. 23.00 uur.

MUSIC MEETING

7 t/m 9 juni, Park Brakkenstein

De Music Meeting heeft een speciaal plekje in mijn hart. Niet alleen vanwege de toffe wereldmuziek maar ook vanwege de magische sfeer. Kids, hippies in pofbroeken en corpsballen komen hier samen. Kom de magie proeven en gooi een frisbee of twee met me mee. Vanaf 7,50 euro. 14.00 uur.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

WEGEN

31 mei, LUX

Nijmegen zoals je het nog nooit hebt gezien. In deze zeventien minuten durende 'videoclip' creëert Harko Wubs met een compositie van ritmes en melodieën een dynamische stadsplattegrond waarin niet de stad maar haar inwoners de hoofdrol spelen. 2,50 euro.

VIRGINIE DESPENTES FILMAVOND

12 juni, LUX

Is na het zien van Beyoncé's visuele album je interesse in feminisme en vrouwelijk naakt gewekt? Dan is de film-avond rondom de Franse schrijfster en filmmaakster Virginie Despentes een bezoekje meer dan waard. Na de vertoning van haar documentaire Mutantes. Porno punk feminisme (2009) is er ruimte voor een debat met Despentes over de toekomst van feminisme in Nederland en Frankrijk.

CULTUURCENTRUM DRAAGT BIJ AAN LEEFBARE CAMPUS

De Radboud Universiteit heeft geen cultuurcentrum. Een gemis, vindt de culturele koepel CHECK. De bestuursleden snappen niet waarom het college van bestuur zich er niet hard voor maakt.

Uit de Algemene Studentenquête 2013 blijkt dat de bekendheid van Cultuur op de Campus de afgelopen acht jaar met 14 procent (van 88 naar 74 procent) is gedaald. De club is daarmee zeker niet de enige culturele vereniging die moeite heeft bekendheid te genereren.

Al jaren horen we van verschillende culturele initiatieven dat het lastig is voet aan de grond te krijgen. Zo zeggen culturele verenigingen te kampen met structurele lage ledenaantallen, ondanks geweldige activiteiten en uitgebreide pr op bijvoorbeeld het Cultuurfeest of de Introductiemarkt. Dat is op zijn zachtst gezegd vreemd, omdat culturele verenigingen op andere universiteiten juist floreren. Zo kennen bijvoorbeeld de culturele verenigingen in Enschede een duidelijke groei. Per vereniging hebben zij tot twee keer zoveel leden terwijl er minstens half zoveel studenten studeren als in Nijmegen. Dit is een vreemd gegeven voor onze stad die meermaals 'de culturele hoofdstad van het oosten' is genoemd.

Wat is nu het verschil tussen de

situatie in Nijmegen en die in andere universiteitssteden? In elk geval dit: de Radboud Universiteit beschikt als enige brede universiteit in Nederland niet over een gemeenschappelijke plaats voor het uitvoeren en beoefenen van culturele initiatieven zoals muziek, theater en schilderkunst. Een zogenoemd *cultuurcentrum*: vrijwel alle andere universiteiten in binnen en buitenland hebben het, maar Nijmegen niet.

Behoeften

Daar is niets mis mee, zolang er andere locaties op de campus zijn die tegemoetkomen aan culturele behoeften. Op de Nijmeegse campus zouden theaterzaal De Rode Laars en het Cultuurcafé deze rol moeten vervullen.

Beide locaties schieten echter op meerdere vlakken tekort. De Rode Laars bevindt zich op een lastig vindbare locatie, is vaak bezet, moeilijk te boeken en bovenal te klein: het is zonde wanneer bezoekers van een voorstelling van Cultuur op de Campus aan de deur rechtsomkeert moeten maken omdat de zaal vol is. Ook het Cultuurcafé is niet voor elk optreden geschikt, omdat het – ondanks de naam – in de eerste plaats bedoeld is om te praten en te borrelen. Wie daar wel eens naar een podiumoptreden is geweest, weet dat de meeste optredens overstemd worden door borrels van jubilerende professoren of een samenzijn van aangeschoten studenten.

Culturele verenigingen geven dan ook aan een geschikte en gezamenlijke uitvalsbasis te missen. Op de campus zijn geen repetitie- en opslagruimtes, waardoor de meeste verenigingen moeten uitwijken naar buurthuizen en wijkcentra. Bovendien zijn op de campus te weinig geschikte ruimtes om uitvoeringen te verzorgen. Culturele verenigingen kunnen zich daardoor onvoldoende profileren, waardoor zij nauwelijks zichtbaar zijn voor de Nijmeegse student.

Niet alleen bestaande culturele verenigingen kunnen baat hebben bij een cultuurcentrum. Ook studenten en medewerkers kunnen hun werkzaamheden op zo'n plek afwisselen met andere activiteiten. Sporten kun je volop in het USC – maar er is nergens plaats voor een cursus fotografie, schilderen, trompet spelen of InDesign. Door repetiteerruimtes en culturele cursussen aan te bieden, krijg je – evenals op alle andere Nederlandse universiteiten – de kans om je ook op cultureel vlak te uiten. Een cultuurcentrum geeft bovendien de huidige Nijmeegse cultuurinitiatieven een boost. Een cultuurcentrum brengt immers alle cultuurinitiatieven samen en maakt daardoor in één keer duidelijk wat het culturele aanbod in Nijmegen precies inhoudt. Daarnaast kunnen verenigingen zo beter met elkaar samenwerken en van elkaar leren. Zo ontstaat er ook in Nijmegen een cultureel florerende campus.

OPINIE

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

ende

De universiteit profiteert eveneens: een cultuurcentrum draagt bij aan de wens van een langer leefbare campus, en daarmee aan de ontwikkeling van de academische gemeenschap. Dit versterkt de binding met de universiteit en zorgt voor uitwisseling van ideeën doordat studenten en medewerkers samen culturele activiteiten ontplooiën.

Aantrekkelijk

Laat dit nu precies het doel zijn waar het college van bestuur de komende jaren op wil inzetten. Een goed voorbeeld hiervan is de werkgroep Studeren op de Campus waarin de rector zelf plaats heeft genomen. Deze werkgroep wil de leefbaarheid van de campus

aantrekkelijker maken door ruimte te geven aan activiteiten die persoonlijke ontplooiing stimuleren. Activiteiten zoals sport, en jawel: vooral ook cultuur.

Het idee voor een cultuurcentrum kan niet lang wachten. De ruimtelijke ordening op de RU wordt gewijzigd. Een cultuurcentrum is in te passen in de bouwplannen – bijvoorbeeld in de huidige gebouwen aan de Thomas van Aquinostraat. Dan moet echter wel serieus over een cultuurcentrum nagedacht worden voordat die plannen definitief worden. En dat is al snel: de plannen voor de nieuwbouw worden elke maand concreter. Het college van bestuur heeft al aangegeven bouwplannen voor een cultuurcentrum 'niet

opportuun' te vinden, maar dat betekent niet dat je niet kunt kijken wat er wél mogelijk is.

Een ideale campus kenmerkt zich door kansen te bieden die bijdragen aan zowel de persoonlijke als academische ontplooiing, zoals sport, kunst en cultuur. De sportmogelijkheden zijn er, maar het ontbreken van goede culturele faciliteiten wordt door velen terecht als een gemis ervaren. Dat gemis is te verhelpen door een cultureel centrum onderdeel van de campus te maken.

Daniel Bonder, Marcella Monteiro, Bjorn Schrijen en Wout Waanders vormen het bestuur van de charitatieve en culturele koepel CHECK.

**'CULTURELE
 VERENIGINGEN
 MISSEN EEN
 GEZAMENLIJKE
 UITVALSBASIS'**

WEES NIET BANG VOOR DIGITALE ONTWIKKELINGEN

Een universiteit die gaat voor internationalisering, zou haar ogen niet moeten sluiten voor digitale ontwikkelingen, vindt Mark Merks. Kom op, ga moocs aanbieden, de online cursussen die elke student ter wereld vanaf de bank kan volgen. "Waarom associëren we mobiliteit met een fysieke verhuizing?"

'De Radboud Universiteit is een campusgerichte universiteit, geen mooc-universiteit.' Dat staat in een presentatie die collegevoorzitter Gerard Meijer op 19 mei gaf, over het strategisch plan 2015-2020. Het college geeft aan er niets in te zien dat de universiteit zelf massive online open courses (moocs) gaat maken.

Internationalisering is daarentegen wel een speerpunt. Het college van bestuur hecht er waarde aan, zozeer dat de ambitie is uitgesproken dat in 2018 de helft van alle afstudeerders minimaal vijftien studiepunten in het buitenland moet hebben gehaald.

Leuk, een mooie ervaring, vast een toevoeging aan je studentenleven. Maar waarom associëren we mobiliteit met een fysieke verhuizing? Grote

internationale universiteiten bieden een deel van hun vakkenpakket online aan. Iedereen die interesse heeft, kan de colleges vanaf zijn eigen bank volgen. En het is mogelijk om de cursus aan het eind van de rit met een tentamen en certificaat af te ronden.

We moeten het succes van het fenomeen mooc niet overschatten. Het percentage deelnemers dat een cursus met een certificaat afrondt, is laag. Vaak minder dan 10 procent, bleek tijdens een in april door de Koninklijke Akademie der Wetenschappen (KNAW) georganiseerd minisymposium. "Slechts een klein deel van de deelnemers rondt de cursus met een certificaat af", zei Arie den Boon, projectmanager moocs bij de UvA. "Maar toch zijn er drieduizend mensen die bij ons een (Engels-talig) vak communicatiewetenschap hebben afgerond."

Naamsbekendheid

Ruim drieduizend succesvolle cursisten sinds de start (begin 2013), 26000 mensen die minimaal aan één college zijn begonnen. Niet slecht. De UvA is tevreden. Den Boon: "Het levert naamsbekendheid op. Zowel de docent als het instituut hebben er baat bij. De cursus is bij ons

door de deelnemers zeer goed gewaardeerd, dat straalt af op de universiteit." Daarbij is het materiaal op meerdere manieren te gebruiken. De UvA gebruikt de colleges ook als wervingsmiddel, door scholieren te laten proeven aan het echte werk.

De Radboud Universiteit wil excellente (internationale) studenten naar Nijmegen halen. Stel dat je een excellente student/scholier bent: kies je dan voor de UvA, voor wereldstad Amsterdam, een universiteit die hoger in de rankings staat, en een voorproefje geeft van het onderwijs dat je er kunt genieten? Of gok je op basis van een mooie folder op het minder gereputeerde Nijmegen?

Soit, het college geeft aan dat het maken van digitale cursussen tijd, moeite en geld kost, en dus geen prioriteit heeft. Een legitiem argument en een beslissing die zij moet maken. Dat is in feite het probleem niet.

Het probleem is dat deze universiteit eigenlijk niet zoveel heeft met de mogelijkheden die de digitale wereld biedt. Dat is niet nieuw. De Radboud Universiteit had bijvoorbeeld ook niet zoveel met weblectures, opgenomen video-colleges die je als student later op je gemak nog eens kunt terugkijken, bijvoorbeeld voor

OPI NIE

'DEZE UNIVERSITEIT HEEFT NIET ZOVEEL MET DE MOGELIJKHEDEN DIE DE DIGITALE WERELD BIEDT'

een tentamen. Onder andere de studentenraad heeft er jaren – vooral tegen de bierkaai – voor gevochten; onder andere Vox schreef er vele keren over. Over de bètafaculteit, de uitzondering op de regel, waar ze de videocolleges al jaren met veel plezier gebruiken. En over de merkwaardige omslag, eind vorig collegejaar. Het college van bestuur ging overstag, de weblectures zouden er komen. Jaren star 'nee' schudden ging overboord en het idee werd met een verbazingwekkende snelheid en enthousiasme omarmd. Meijer noemde het als positief momentje in zijn nieuwsjaarsrede. Het zou me niet verbazen als het tijdens de wervingsdagen wordt gebruikt om aan ouders te laten zien hoe bij de tijd we zijn.

Vertraging

Dat scenario gaat zich herhalen. Wij zijn een campusgerichte universiteit? Prima. Maar het fenomeen moocs bestaat en het gaat niet weg door er de ogen voor te sluiten. Wij als campusgerichte universiteit gaan ze zelf niet maken? Prima.

Maar de tot op heden gebruikte taal, het complete gebrek aan communicatie over het onderwerp, impliceert dat we er niets mee

doen. Waarom gaan we ze niet gebruiken? Waarom een bachelorstudent een vol collegejaar vertraging laten oplopen door een voor de universiteit duur (want niet door het rijk gefinancierd) schakeljaar van dertig ects, als je tijdens de minder drukke periodes in de bachelor een cursus statistiek of methoden van onderzoek kunt volgen? Bij MIT of Harvard, nota bene.

Hoe krijg je als RU-student studiepunten voor een online cursus? Niet gemakkelijk, zo leerde een rondje bellen. De examencommissie van de opleiding moet vooraf goedkeuring geven als een student een vak uit het curriculum wil vervangen. De kans dat die toestemming volgt, is op het moment niet groot. Welke aanbieders zien we als volwaardig, wordt de stof voldoende getoetst? Hoe zit het als een Nijmeegse student de online cursus communicatiewetenschap van de UvA gaat volgen en de punten hier binnen het curriculum wil gebruiken? (Gokje: vermoedelijk ontstaat de prachtige bureaucratische situatie dat een student die in den lijve in Amsterdam dezelfde cursus doet wel vrijstelling krijgt, de digitale student niet).

Terechte vragen, die een individuele examencommissie niet kan beantwoorden. Het kan zijn dat dat op ministerieel niveau moet gebeuren, dat de accreditatieorganisatie NVAO er een plasje over moet doen. Maar het zou fris zijn als de universiteit zich er eens over zou uitspreken. Een stelling neemt. Een visie toont. De minister aan het werk zet. Studenten duidelijkheid biedt. Laat zien iets begrepen te hebben van die wonderdige digitale wereld buiten de fysieke campus.

Mark Merks is redacteur van Vox en met name voxweb.nl

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquino-straat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen

Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874

redactie@vox.ru.nl

www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mark Merks, Martine Zuidweg

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Jelko Arts, Marlon Janssen, Simon Mamahit, Robin Oostrum, Irene Schoenmacker, Joep Sistermanns, Freek Turlings

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: emdé, Menah, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak:

gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet

Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com

advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox

Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 26 juni 2014.

NIEUW GEZICHT

NAAM: FRÉDÉRIQUE VAN ZOMEREN

LEEFTIJD: 25

OPLEIDING: RECHTSGELEERDHEID (RU)

VORIGE FUNCTIE: STUDENT-ASSISTENT BIJ DE VAKSECTIE ONDERWIJSRECHT

HUIDIGE FUNCTIE: JUNIOR JURIST ONDERWIJSRECHT

SINDS: 15 MAART 2014

Wat houdt je nieuwe functie in?

"Als junior jurist beheer ik het klachtenloket van de universiteit. Studenten kunnen hier terecht met klachten over allerhande onderwerpen. Ik zorg dat de klacht bij de juiste persoon terecht komt. Daarnaast behandel ik bezwaarschriften, bijvoorbeeld van studenten die het oneens zijn met de afwijzing van hun bestuursbeursaanvraag. Ik verzamel alle relevante informatie en stel een advies op voor het College van Bestuur, zodat het uiteindelijk een afgewogen beslissing kan nemen. Tenslotte behandel ik allerlei juridische vragen die op onze afdeling binnenkomen, zoals vanuit de examencommissies."

Hoe bevalt het?

"Het bevalt uitstekend! Ik heb leuke collega's, leuk werk, en ik vind de sfeer op de universiteit erg fijn. Dat vond ik als student al, en dat vind ik nog steeds. Bovendien vind ik het heel prettig dat de universiteit voor mij bekend terrein is. Dat maakt de overstap van het studentenleven naar het werkende leven toch wat minder groot. Ik fiets nog steeds elke dag dezelfde kant op."

Wat zou je graag willen bereiken of veranderen?

"Ik hoop in deze functie veel te kunnen leren. Verder zou ik voor mijzelf op dit moment niets willen veranderen. Mensen zeggen weleens dat je eerste baan nooit precies is waar je op hoopte, maar voor mij gaat dat niet op. De universiteit leek mij al langer een leuke plek om te werken, en het vakgebied waar ik nu in werk had altijd al mijn interesse. Een betere start had ik dus niet kunnen treffen!"

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 26 JUNI 2014.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

2-6 JUNI, 8:30 uur: Classroom project: What RU like? Vijf collegedagen lang zullen twee Radboudianen – studenten en medewerkers – met elkaar doorbrengen in een glazen huis op het Erasmusplein. Van buitenaf zijn beide deelnemers te zien. Communicatie met de buitenwereld is voor de deelnemers echter niet toegestaan. Kijk voor meer informatie op www.ru.nl/glassroom.
Locatie: Erasmusplein.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

11 JUNI, 20:00 uur: Campusdichterverkiezing. Welk dichttalent wordt verkozen tot de nieuwe campusdichter? Vanavond maak je het mee tijdens de campusdichterverkiezing! Mevrouw Tamara, finaliste van tv-programma De beste singer-songwriter van Nederland, trapt de avond af. Daarna is het aan de kandidaten om met hun poëtische hoogstandjes de jury te overtuigen. Locatie: Cultuurcafé.

12 JUNI, 19:30 uur: Finale Kaf en Koren. Na drie spannende voorrondes in het Cultuurcafé staan deze avond Don't Forget the Joker, The Smoking Chimneys, Desolate Fields en Dehaze in de finale van deze Nijmeegse studentenbandjeswedstrijd. Naast de juryprijs is er een publieksprijs te winnen. Locatie: Doornroosje.

17 JUNI, 20:30 uur: Muziek van My Baby. Het succes van de band My Baby lijkt onvermijdelijk. Nadat ze vorig jaar mochten meedelen met de legendarische bassist Larry Graham volgden de Popronde, de release van hun debuutalbum Loves Voodoo! en een optreden op Noorderslag 2014. My Baby bezweert het publiek met een muzikale reis door de tijd, gevuld met countryblues, gospel, folk en een

My Baby

vleugje voodoo magie, samengeballt in een krachtig paardenmiddel van indiefunk en Louisiana dub.
Locatie: Cultuurcafé.

18 JUNI, 20:45 uur: Openluchtfilmvertoning The Way Way Back. Cultuur op de Campus heeft de zomer in haar bol! Daarom de film The Way Way Back, een komische coming-of-age film over de veertienjarige Duncan die zich stierlijk verveelt in een vakantie-huisje aan het strand. Alles verandert als hij in een waterpark kennismak met de zelfverzekerde manager Owen. Locatie: Tuin van de Studentenkerk (bij slecht weer om 19:45u in CC3).

19 JUNI, 21:00 uur: Nacht van de UB. Ook dit jaar vraagt de USR weer aandacht voor de verruiming van de openingstijden van de campusfaciliteiten door middel van de Nacht van de UB. Radboudalumnus Djeekop de Dichter trapt het evenement af met een presentatie van zijn project

Berlinstagram: instagramfoto's met poëzie die op de stad Berlijn is geïnspireerd. Locatie: UB.

SPORT

www.ru.nl/usc

29 MEI: Hemelvaartdag, USC gesloten.

30 MEI: Alleen vrij sporten.

6 JUNI, 12.30 uur: Radboud Sports. Spectaculaire sportdag voor studenten, alumni en medewerkers van de RU en het Radboudumc. Wie wint dit jaar de Radboud Cup? Sport je niet mee, kom dan naar het terras met een topuitzicht op alle 'wipeout-achtige' attracties.

Om 12.30 uur wordt het evenement afgetrapt in Braziliaanse sferen. Locatie: USC.

8 JUNI: Eerste Pinksterdag, USC gesloten.

9 JUNI: Tweede Pinksterdag, USC open van 08.00-17.00 uur, alleen vrij sporten.

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/soeterbeekprogramma

3 JUNI, 20:00 uur: Lezing 'Brazil: from Soccer World Power to Economic World Power', door Piragibe dos Santos Tarragô, de ambassadeur van Brazilië in Nederland. Voetbal, samba en carnaval – daarmee komt Brazilië in het nieuws. Maar sinds een aantal jaren is daar een ander fenomeen bijgekomen: een snel groeiende economie. De Braziliaanse ambassadeur in Nederland, Piragibe dos Santos Tarragô, geeft een lezing over de ontwikkeling van Brazilië tot een economische macht van betekenis. Locatie: Aula.

17 JUNI, 19:30 uur: Lezing door filosoof Thomas Pogge. De Duits-Amerikaanse filosoof en activist Thomas Pogge (1953) is een van de bekendste en meeste invloedrijke denkers op het terrein van de mondiale armoedeproblematiek. In zijn boek *World Poverty and Human Rights* (2002) betoogde hij dat de armen in de wereld vooral lijden omdat het mondiale economische systeem zo ingericht is dat het juist hen benadeelt. Locatie: Collegezalencentrum.

20 JUNI, 20:00 uur: Zomernachtcafé over helden en heiligen, met o.a. Ellen ten Damme. Wat maakt een

held tot held, en waar zijn de heiligen gebleven? Wat zeggen de helden die we koesteren over onze tijd? Spannende vragen leiden tot spannende discussies tijdens het Zomernachtcafé, een festival met lezingen, literatuur, interviews en muziek. Te gast zijn onder andere hoogleraar Aziatische religies Paul van der Velde en religiewetenschapper Thomas Quartier over Heiligen in Oost en West, hoogleraar Psychopathologie Jan Derksen over het Messiascomplex, en politicoloog Willemijn Verkoren over superhelden en superschurken. Locatie: Cultuurcafé.

PROMOTIES & ORATIES

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

28 MEI, 12:00 uur: English tour on campus. Are you a new foreign employee or student and do you want to know where all the facilities are located? Then you can contact the Personnel Association and sign up for an English-language tour. Mail to info@pvradboud.nl. Location: Erasmus Building.

4 JUNI, 18:00 uur: Het Indonesië van Marion Bloem en Ivan Wolffers: over koken, reizen en literatuur. De gasten van deze literaire avond zijn het schrijverspaar Marion Bloem en Ivan Wolffers. Aan de hand van hun pas verschenen boek *Het Java van Bloem*, zullen zij je meenemen naar Java met een uitstapje naar Bali. Liefhebbers kunnen voor aanvang van het programma aanschuiven voor een diner verzorgd door Leon Gommers die de gerechten uit *Het Java van Bloem* zal klaarmaken. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

6 JUNI, 18:30 uur: Workshop Bubbles and Amuse. This year PV Radboud has started 'PV Culinary'. There are seven culinary workshops planned and each workshop has a different theme. The workshop Bubbles and Amuse will be in English. This cooking class will focus on sustainable, healthy cooking. Location: the restaurant at Radboudumc.

BENOEMINGEN

MW. PROF. DR. A.C. MONTOYA is op 1 april benoemd tot hoogleraar Franse letterkunde en cultuur (FdL).

DHR. PROF. MR. DR. B.J. DE JONG is op 1 april benoemd tot hoogleraar Financiële markten (FdL).

DHR. PROF. MR. B. BIERENS is op 1 april benoemd tot hoogleraar Banking Law & Financial Regulation (FdL).

DHR. PROF. DR. R.J. VERKES is op 1 april benoemd tot hoogleraar Forensische Psychiatrie (FdR).

PROMOTIE 3 JUNI, 14.30 UUR: PROMOTIE ROALD DIJKSTRA (FDL) 'PORTRAYING WITNESSES: THE APOSTLES IN EARLY CHRISTIAN ART AND POETRY'.

2 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. K. Schuck (FSW) 'Promoting smoking cessation among parents: Integrating treatment and prevention of nicotine addiction?'

2 JUNI, 14.00 uur: Promotie dhr. H. Kosasih (UMC) 'Dengue infections in West Java, Indonesia: Current situation and Challenges.'

2 JUNI, 14.30 uur: Promotie mw. M. Zwets (FdL) 'Locating the difference: A comparison between Dutch pointing gestures and pointing signs in Sign Language of the Netherlands.'

2 JUNI, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. G.A.M. Lappenschaar (FNWI) 'New network models for the analysis of disease interaction, with applications in multimorbidity.'

3 JUNI, 12.30 uur: Promotie dhr. V.K. Guduru (FNWI) 'Surprising Magnetotransport in Oxide Heterostructures.'

3 JUNI, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. R. Dijkstra (FdL) 'Portraying witnesses: The apostles in early Christian art and poetry.'

4 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. drs. M.H. Oudegeest-Sander (UMC) 'To AGE or not to age. The effect of physical activity and advanced glycation end-products (AGEs) on the vasculature in older individuals.'

4 JUNI, 13.30 uur: Promotie mw. A. Adawy Mohamed Hassan (FNWI) 'The Ceiling Method for the Growth of High Resolution Protein Crystals.'

6 JUNI, 16.00 uur (Stevenskerk): Afscheidscollege dhr. prof. dr. J.W.H. Leer (UMC) 'De cirkel is rond, maar niet gesloten.'

10 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. M.L. Tibúrcio (UMC) 'Targeting malaria transmission: erythrocyte remodeling by Plasmodium falciparum in gametocyte-host interplay.'

10 JUNI, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. G.T.J.M. Essers (UMC) 'Clarifying the role of context in doctor-patient communication.'

11 JUNI, 10.30 uur: Promotie dhr. A.J. Bwangatto (FFTR) 'Mission from Conversion to Conversation.'

11 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. F.I. de Châtel (FNWI) 'Vanishing Water Landscapes in the Middle East: Public Perceptions, Political Narratives and Traditional Beliefs Surrounding Water and Scarcity in an Arid Region.'

11 JUNI, 14.30 uur: Promotie mw. C. Chagwiza (FSW) 'Engaging Cooperative Farmers in Agricultural Intensification: Case Studies on Honey, Dairy and Linseed Value Chains in Ethiopia.'

11 JUNI, 16.30 uur: Promotie dhr. B.J.M. van Tiel (FFTR) 'Quantity matters: implicatures, typicality and truth.'

12 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. E.M.G. Poettgens (FdL) 'Hoffmann von Fallersleben und die Lande niederländischer Zunge. Briefwechsel, Beziehungsgeflechte, Bildlichkeit.'

12 JUNI, 15.00 uur: Afscheidscollege dhr. prof. dr. W.J.H.M. van den Bosch (UMC) 'Iets met huisarts.'

13 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. S. Heskamp (UMC) 'Molecular imaging of receptor tyrosine kinases in cancer.'

13 JUNI, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. H.A. de Haan (FSW) 'Alexithymia in patients with substance use disorders.'

13 JUNI, 14.30 uur: Promotie dhr. D.H.M. Creemers (FSW) 'Implicit and Explicit Self-Attitudes in relation to Adolescent and Young Adult Depression, Stress and Treatment.'

13 JUNI, 16.30 uur: Promotie mw. A. Verkerk (FdL) 'The evolutionary dynamics of motion event encoding.'

17 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. J. Choi (FSW) 'Rediscovering a Forgotten Language.'

17 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. I. Mutsaers (FNWI) 'Immunisation and its Discontents. An Analysis of the Use and Usefulness of Immunological Models in Political Philosophy.'

17 JUNI, 14.30 uur: Promotie mw. E.K.L. D'hondt (FdL) 'Cracking the Patent:

Using phrasal features to aid patent classification.'

17 JUNI, 16.30 uur: Promotie mw. N. Chanchareonsook (UMC) 'Oral and Maxillo-facial Bone Reconstruction.'

18 JUNI, 10.30 uur: Promotie dhr. M.J. Savelkoul (UMC) 'Ethnic Diversity and Social Capital. Testing Underlying Explanations Derived from Conflict and Contact Theories in Europe and the United States.'

18 JUNI, 14.30 uur: Promotie dhr. S.P.W. de Vries (UMC) 'Molecular aspects of Moraxella catarrhalis pathogenesis: functional and comparative genomic studies.'

18 JUNI, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. B. Hendrikk (FdM) 'Scenes from a movement: an actor-network analysis of the global rise of the homeless street paper.'

19 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. A.J.A.M. Thissen (UMC) 'Neurocognitive and genetic factors in ADHD across ages and generations: Proceedings on the intermediate phenotype model by including adolescents and their parents.'

19 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. mr. S.A. Mantu (FdR) 'Contingent citizenship: the law and practice of citizenship deprivation in international, European and national perspectives.'

19 JUNI, 14.30 uur: Promotie dhr. A. Llera Arenas (FNWI) 'Adapting Brain-Computer Interfaces for non-stationary changes.'

19 JUNI, 16.30 uur: Promotie dhr. J. Thomaskutty (FFTR) 'De eigen aard en functie van de dialoog in het Boek der Tekenen (Joh. 1:19-12:50).'

20 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. A.S. Stodolna (FNWI) 'Taking snapshots of atomic wave functions with a photoionization microscope.'

20 JUNI, 12.30 uur: Promotie dhr. T. Verwijmeren (FSW) 'The working and limits of subliminal advertising.'

20 JUNI, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. J.J. Goeman (UMC) 'Toevalstreffers.'

23 JUNI, 10.30 uur: Promotie dhr. M. Nel (FFTR) 'Of That Day and Hour No One Knows: Mark 13.'

23 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. A. Floor-Schreuder (UMC) 'Clinical risk management of drug interactions.'

24 JUNI, 10.30 uur: Promotie mw. drs. M. Janssen (FSW) 'Children from Low-Income and Immigrant Backgrounds: To what extent are they at risk?'

24 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. A.R. Netten (FSW) 'Reading literacy achievement in the primary grades: The role of sociocultural and linguistic diversity.'

25 JUNI, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. R. van Vugt (UMC) 'Thoracoabdominal Computed Tomography in Blunt High-Energy Trauma Patients: The position and consequences.'

25 JUNI, 12.30 uur: Promotie mw. T. Kobus (UMC) 'Assessment of Prostate Cancer Aggressiveness with Magnetic Resonance Spectroscopic Imaging and Diffusion-weighted Imaging.'

Wat heb je onderzocht?

Ik heb onderzocht hoe de Grieken en Romeinen de apostelen hebben geportretteerd in de derde en vierde eeuw na Christus. Meer specifiek heb ik gezocht naar overeenkomsten in hun portrettering in de beeldende kunst en poëzie. Mijn verwachting was dat deze er zouden zijn omdat opdrachtgevers, kunstenaars en dichters vaak tot dezelfde sociale klasse behoorden.

Wat zijn je bevindingen?

Uit mijn onderzoek blijkt dat deze overeenkomsten er niet zodanig zijn dat je een wederzijdse beïnvloeding tussen beide kunst-

vormen kunt vaststellen. De beeldende kunst en poëzie hebben wel vaak hetzelfde onderwerp, maar daar blijft het bij. De verhalen uit de Bijbel en de apocriefe teksten die in de poëzie centraal stonden hadden geen invloed op de beeldende kunst, en andersom.

Hoe kan dat?

Een mogelijke verklaring is dat de meeste beeldende kunst voor begrafenissen bedoeld was, en daardoor voor poëten weinig zichtbaar was. Daarnaast had de poëzie een bredere context en kwam ze pas echt tot bloei aan het einde van de vierde eeuw.

JOOST

huiselijke kringen

Een serene rust, deze maand in Huiselijke Kringen. Masterstudent Joost Ankone werkt sinds februari aan zijn scriptie over monumentenzorg in Nijmegen. Een bezoek aan zijn bedompte studiebuur aan de Platolaan.

"Of ik veel tijd kwijt ben aan mijn scriptie? Ja, best wel: in principe werk ik er elke aan. Drie dagen per week zit ik in het archief en op dinsdag- en woensdagavond studeer ik in de bieb met mijn scriptie-maatje Laurens. Dan eten we in de Refter. Ik kies het menu met de minst lange rij. Aardappels, groenten en vlees doen het altijd goed. Een scriptie schrijven is natuurlijk niet onafgebroken zware mentale arbeid: veel tijd gaat zitten in dingen overlezen, aanpassen en con-

troleren. Het lastige is dat ik ook nog eens twee nachten per week in de kroeg werk, mijn ritme is daarvoor een beetje omgedraaid. Ik ga dus maar niet meer stappen. Goed slapen, weinig alcohol en vroeg op, dat is mijn devies. En elke avond voor het naar bed gaan kijk ik een afleveringetje van een tv-serie. Mijn vrienden begrijpen wel dat mijn sociale leven nu op een lager pitje staat. Ik heb een vriendin, maar die zit drie maanden in Zuid-Amerika.

Dat komt qua timing wel goed uit. Ze komt terug als ik klaar ben. Een vriendin kost veel tijd, maar de uren die ik nu over heb, worden dus opgevuld door mijn onderzoek. Die scriptie is niet altijd even leuk – natuurlijk niet. Maar ik weet waar ik het voor doe. Nog zeven weken, dan ben ik er vanaf. Kan ik aan mijn volgende master beginnen: *Urban and Cultural Geography*."

Tekst: Joep Sistermanns / **Foto:** Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.